

Edebiyat Defteri

mehmettutar -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
5 Şubat 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Acısıyla tatlısıyla benim Hayatım....

Hatırlamıyorum ne zaman doğduğumu ama taşıdığım kimlikte 1961 senesi nisan ayının 4 ünde gelmişim...Hayal meyal hatırladığım kırık kırtık hatıralarımda annemin gözyaşları baş köşede oturuyorlar...Yavaş yavaş büyümeye başladığımda anlar oldum neler olduğunu ..Biz Anneannemin evinde zaruretten oturuyormuşuz...Ki bir zabın yengem var,evlerden uzak.Her türlü şikirsiz fikirlerin ve icraatların sahibi...Of yenge of bak dünyadaki kraliyet bitti..O ektiğin melanet icraatların karşısında öz oğlun bile (seni çok sevdiğini bildiğim halde) çok rahat azarlayıp hanımına katılıyor...Çok üzüldüğüm en ince ve vurucu nokta burası...SENİN DÜŞTÜĞÜN DÜNYA TUZAĞINA ODA DÜŞÜYOR..Lakin yenge bunların senin mizacınla ilgili olduğuna inanıyorum.Ben kendi hissemeye düşen oranda Hakkımı helal ediyorum...Çünkü bunca gudubet akrabalarımın arasında huyu kötü,amma yaptığının arkasında duracak kadarda mert ve yüreklisin..

Fakat dünyalar güzeli Annemin gözyaşları...Bilemem ben bunlara haddim değil ki hüküm vereyim..O mesele ahirete duhul eder..Allahım ; Annemi de senide affeder inşallah.

Neysel N.H ilkokuluna 4.sınıf sömestr tatiline kadar devam ettim.Babam 1968 larda Almanya ya işçi olarak gitmiş ve herhalde bizleri de yanında görmek istemişti ki 1970 yılında aile olarak Almanya ya götürdü..Abim,ben,ve 2 küçük kardeşim.Orada küçük bir ilçeye ve çok yoğun insan nüfusuna irkilerek bakakaldım...Hatırımında kaldığı kadariyla wolfenbuttel krumme strasse no:... da bir buçuk odalı bir ev; daha öncesi babamın kaldığı bekar evinde yaklaşık 3-5 gün zorunlu ikamet ettik.Babam daha sonra çömüstedeki bağlı ampleben adında bir köyde ev kiralamış...Hoop oraya taşındık.Sanki taşıyacak ev eşyası varmış gibi..)

Burası benim için hayatımın ince noktasıdır.Çünkü 4.sınıf yarıtatilinde bana hiç sorulmadan ve dayatma ile getirildiğim bir ülkede , dilini-dinini-kültürünü hiç tanımadığım bu yerde yaşamaya mecbur edildim...Ve tekrardan okul dediler.Peki dedim lakin Almancanın A harfi bile yoktu benim dil hafızamda..Kayıt edildiğim okul ise sadece kendi dilinde yani Almanca olarak eğitim veriyordu.

Okula beni ve küçük kardeşimi başlattılar..İkimizde ilk sınıftan yani 1.sınıftan başladık.Ben sınıfa 3-4 numara büyük duruyordum...Kısa sürede bana sınav yaptılar ve uzatmıyayım orada ikamet ettiğimiz süre içinde 6 sınıfa kadar çıkarttılar.

Hiç unutmuyacağım arkadaşım "Elizabeth Bitna"benim hem arkadaşım hem kardeşim gibiydi.Ondan öğrendiğim Almanca kadar oda benden Türkçe öğrenmişti..

İnsanlarla kaynaşma biraz süre aldı.Daha sonra çevrenin dogal güzelliği beni mest etti..Orman;köyün hemen yanıbaşındaydı ve muhteşemdi..Tabii bütün bu ani değişimler ve gelişmeler bende akıl almaz bir uyum/suzluk süreci başlamasına neden oldu.Burada öğrendiğim kültür; bir bilye için kavga,küfür , talan kültürü değildi ve orada yoktu.Kimse ile(kardeşlerim hariç) kavga etmedim.Gerekçe bulamadım...

En gıcık olduğum ve yadırgadığım ise "çan" sesleri olmuştu.Bende hiçde olumlu duygular oluşturmamıştı.Kilise evimize 3 ev uzaktaydı.Televizyonlada burada tanışmıştım.Tarzan diye bir film vardı.galiba en çok onu seyrediyordum.Ve o cam içine insanlar mekanlar nasıl geliyor ? nasıl görüyorum merakı orada başladı.

Birgün annem ve babam bizim tekrardan Türkiyeye kesin dönüş yapacağımızı söyleyip hazırladılar...Dosdogru havaalanına götürdüler.Dönüş yaptık.

Dönüş sonrası kiralık bir ev bulundu.İçine eşyalar konuldu e yaşamaya başladık.Okullar öğretime açılacak ,annem beni götürdü kayıt yaptırdı.Yine 4.cü sınıftan devam edecekmişim..Ne geri zekalı bir sistem di...

Ve ömrümün zulmü başlamış oldu...Okullar başladı ama dayatmada başladı..-Önlük giyeceksin...! Fe subhan Allah..Yarabbim kendi memleketimin dayatmasına zulmüne bakın.. Niye ..? sorusuna gayet pişkin ve despotça kurallar böyle...Yahu ben koyun muyum ki senin despotlukların önünde diz çöküp meleyeyim...Okula gitmeme kararımdaya vazeçirmeye çok uğraştılar.. En sonunda "Ömer Yağmur" öğretmenimizle bir araya getirdiler...Beni dinledi.. dinledi.. Seninle bir anlaşma yapalım istersen..senin istediğini ben okula iletirim kabul ederlerse ilk dönem senin istediğin gibi olsun.. ikinci ve sonrası da bizim söylediğimiz gibi...peki dedim ve belli bir süre çok da uzun olmadı ve onların dediği ölçülerde okula devam ettim...

Daha sonra sanırım 8 ay kadar sonrası idi...Oturduğumuz evin mutfağından; eşyalar bir yerlere tangır tungur taşınıyor gibi sesler çıkarırdı.. Sabah korkuyla bakardık ama eşyalar yerinde olurdu...O evden bu yüzden taşındık.. Taşınmaz olaydık o tahta kurusu depolu eve..Her gün kanlarımızı emiyor ve çıban gibi sert noktalar oluşturuyorlardı..Okulumda değişmişti.. Gazipaşa İlkokulu...lakin yine kiralık ev arıyorduk...bulundu da.. bahçeli 2 odalı bir ev...Ne mutfaktan tangırtı geliyordu.. Ne de tahtakurusu emiyordu bizi...Biraz rahat edeceğimiz dedim ama...Gariblik dünyanın en çekilmez olgusuydu...Evet halaoğlu İzzet Ağabeyim ve dayıoğlu İzzet Ağabeyimin bizi hiç yalnız bırakmamaları hep hafızamda kazılı olarak kaldı ve kalacak...Ve rabbim bana ömür bahşettiği sürece onlara her zaman müteşekkir ve minnettar olacağım...Buradan ikisinin de ellerini hürmetle öpüyorum...

Zar zorda olsa ortaokulu bitirdim...Lakin sonrası kale duvarları gibi yüksek gelen sıkıntılı bir hayat beni bekliyordu...Bir meslek öğrenmem gerekliydi.1975-76 lı yıllarda İsmail ustanın yanına çıraklığa başladım...Haftalık ise 5 TL idi...Tabii hafta sonu usta haftalık verecek ki....! Bende onu götürüp ekmek,çay,şeker vs...alacağız..Babam ve agam Almanyada çalışırken hal böyleydi...3 ayda bir postaneye babamdan gelen havale için gideriz...Postane 15-20 gün sonra keyfi olursa verirdi...Tabii olduğu gibi borçlara dağıtırdı rahmetli anam....Oturduğumuz ev mütaitten satın alınmıştı..Senetlerden biri ödenmemiş ve senette avukatlık olmuştu...Fikriye amemin senedi ödemesi ile rahatlamıştık...Anlattıkları ile yaşattıkları hayatımıza tezat düşen Rahmetli babam ve agamın işleri rast gelsin...Hayatın hayat olduğunu daha ortaokul 1 de öğretiler...Ne kadar sert mizacın var diyene kızamıyordum bile...Çünkü onların pencerelerinden hayata bakma lüksü ve rahatlığını hiç kullanma şansım olmamıştı....Evet maalesef gerçek sadece bunlardan ibaretti...Okumayı o kadar çok istiyordum ki....Okuyamamak hala şimdi bile kocaman bir uhde....Ortaokula yazılırken alınan elbise ile mezun olmuşum...Ceket kollarım ve pantolon paçalarım 3-4 parmak kısalmıştı...Hepsine razıydım okuyabilmek için....amma...o şans asla ve kat'a tanınmamıştı...Sadece bana has değildi tabii kızkardeşimde çok zeki olmasına rağmen sadece maddi imkansızlıktan dolayı okutamamıştık...Hala yüreğime inceden sızı verir bu konu.....Hayat devam ede duruyordu....Annemin dik duruşlu insan olması ise hayata karşı dimdik durmayı ve yavaşlamayı öğretti bana...Ve birgün sokaga çıkma yasası ilan edildi...Ne oluyo demeye fırsat kalmadan Tv de kendin devlet başkanı olarak lanse eden ve ülkemin en az 30 sene olduğu yere çakılmasını sağlayan kenan evreni tanıdık....İnsana zulüm ancak o kadar yapılabilirdi...Sag ve sol görüşlü insanlara yapmadığı işkence kalmamıştı....Hatta 15-16 yaşında bir delikanlının yaşını büyütüp idam etmesini kıyamette bile unutmayacak ve affetmeyeceğim....Tabii ustanın yanına gidiyor ve sanat öğrenmeye devam ediyordum...Çünkü tek şansım o idi...Okuma şansı verilmiyeceğine adım mehmetten daha emindim...İş laklaka gelince 4-5 sene almanya da çalışıp bu evi ben aldım havasında olan agamla hayatı tınmayan babamdan başka bir beklentide bulunmam kendime saygısızlık olurdu.....

Hülasa hayata ve çetinliklerine katlanmaya çalışıyordum...Ve artık kalfalıktan usta olmaya başladığım dönemlerde Cıllavuklu Mustafa Soygüder (ALLAH MEKANINI CENNET ETSİN) ile tanışmıştık.Aylık 15000 tl maaşla onun işyerinde işe başladım ve oradan askerlik vazifemi ifa etmeye gittim...

Geçen askerlik süremde çok değişik kişiler tanıdım...Bunlardan rahmetli İzzet Okkaoğlu hiçbir zaman yeri doldurulması mümkün olmayan arkadaşım...Ve askerlik dönüşü tekrardan asıl hayata döndüm. Artık tatil bitmişti.. Birçoklarına bu süreç ağır ve katlanılmaz gelse de bana tatil gibiydi...Dönmüştüm ve işe ,aşa ihtiyacım vardı...

Laylaylom tarzı hiçbir zaman bana ait olmayan bir duygu idi...Hayat bana çok resmi ve ciddi idi...Birkaç işyerinde Usta olarak çalıştım...Daha sonra Kazım Karabekir mahallesinde at ahırından dükkana döndürdüğüm işyerimi açtım...Adı üstünde mahrumlar mah...Onlara ne varda bana ne olsun...Kırık kırtık iş yapmaya çalışıyordum ama nafiye...Nasipsizlik mi desem...? Ağır imtihanlar mı desem...? Bilemiyorum..Hiçbir zaman akılsızlık diyemedim.Çünkü; biliyordum ki imkanları tam olupta onları değerlendirmekten uzak insanlar için kullanılan bir deyim idi...

Şartları o kadar zorlamama rağmen olmuyor...olmuyor...olmuyordu...Artık bu memlekette kısmetsizim duygusu beni müebbetle mahkum etmişti...Anneme (sadece ona) bu memlekette gideyim.. Başka topraklarda kısmetimi arayayım müsaade et dedim...Bana gitme oğlum ben mahzun kalırım...Sana da sütümü helal etmem sözü ile bu "özü sözü bir,adil,merhametli,mümin,hiç riya bilmez" memlekette çakıldım kaldım...Bir şansız nişanlılık dönemi de kuyruğa girmiş ve bana acı verip bir yılını çalmak için gelmişti bu arada...Geldi...Yokluklar tabii ki mutluluk vermiyor insanlara...Bir yıla yakın sürede sıkıntı ...sıkıntı...Sonunda patlayıp...Olmuyor dedik...Kültürde tutmuyor...Maddiyatta..Ne yapalım Allah onunda bahtını rızkını açık etsin...Hülasa olmadı da...Rabbim her işin hayırlısını nasip etsin..

Daha sonrasında benimde rahat edeceğimi düşündükleri bir insanla nişanlanıp evlendim...Bu işlerde hakkı ve emeği babam kadar olan ağabeyim yaşarı ve dayımoğlu izzeti hiçbir zaman unutmam mümkün olamaz..Allah onlara kıyamette cennet ihsan etsin...Dünyada sıkıntı görmesinler...

Bu sıralarda Beğendik Market çok güzel ve o tarihlerde hayali zor olan bir market açmıştı...Ağabeyimin aracılığı ile orada meyve sebze reyonunda işe başlamıştım...Bir yıl kadar severek keyif alarak çalıştığım işyerim oldu...Buradan emekli olurum dediğim sıralarda bel fitiği ile tanıştım..Dört aya yakın olmadık sınıhçılar,masörler vs....denene denene çalışamaz oldum...Ve bana haketmediğim paranın haram olduğu öğretilerek büyütüldüğüm için..! İşten ayrılmanın en doğru olduğuna karar verdim...Çünkü sürekli rapor ve çalışmadığın hak etmediğin maaş...Yok bu hiç de doğru değildi.. Ve istifa ettim.

Daha sonrasında ise şimdilerde anmaktan bile rahatsız olduğum elektronik pazarlama şirketi kurduk...Tam 21 yıl süren bu ticari ilişki sağlığını ve o sürede kazandığımız maddi ,manevi her şeyi sildi...götürdü... 1990 dan 2006 yılına kadar çalışanda ,işyeri işletenlerde mutlu ve birliktelikte iken (sonradan anlayabildiğim)herşey benim olsun hırsına kapılan değerli ortağım vefakar ve fedakar...! yeğenini şirkete transfer etti...Pazarlama şirketi o zamanlara kadar asla çek kesmemiş iken bankadan çek alıp kesmeye başladı. Pazarlamaya çıkmaya başlayan yeğenin yaptığı satışlardan büyük meblağlarda karşılıksız çekler patlamaya başladı...Tabii bu olay iki ortak arasında da sıkıntılar yaşanmasına sebebiyet vermeye başladı...İsrarla yeğenimin verdiği zararı ben karşılarım havaları ve tavırlarına "o zaman ayrılalım " teklifi yaptım...Kazım Üstünel abi samimi ve iyi niyetiyle beni ve ortağı bir araya getirdi... Keşke gelinme idi. Bu

tarih şirketinde, karşılıklı güveninde çok ağır yara aldığı bir milat oldu... 2008 yılı sancılarını ve hainliklerin temellerinin atıldığı bir yıl olmuş ,babasını iflasla ihya ettiren çok kıymetli yeğenide nihayet kendine yama olarak şirkete ithal etmiş ...rahatlamıştı..Yeğenin gelişi ile pazarlama grubunda büyük bir rahatsızlık ve şirket içi huzursuzluk tepe noktaya sıçramıştı...O güne kadar ortağın gözbebeği Mustafa ile değerli yeğen kapışmış ve şirketten ortak tarafından resmen kovulmuştu...Ve kendine bizimle öğrendiği sektörde pazarlama dükkanı açmıştı... Beni ahmaklığım gelişmiş bir ahmaklık türevi olmalı ki..Mustafa'ya nedir? bu meselenin aslı diye sormadım..Sürekli kulağıma üfleyen değerli iş ortağım kovduktan sonraki ilk bir ayda koşa koşa Mustafa ya ortaklık teklifi götürmüş...(Tabii benim asla haberim olmadı...) Kovduğu delikanlı ise -Abim beni kovan sensin...!Üstelik ortağı olan bir kişinin yapmaması gereken üstüne etik olmayan bir teklif cevabını vermiş...Bu olup bitenleri neredeyse 7-8 yıl sonra öğrenebildim...Ancak 2009-2010-2011 sürekli bir çöküşün artarak baskılar kurduğu ve acıları Allahtan başka hiçbir kulla paylaşmadığım ıstırabın zirvelerde dolaştığı yıllara dönüştü...Tatavacılık ve yalakalık bu yıllarda tavan yapmıştı...Duygusalı oynayan çok rahat kandırıyordu iş ortağımı...Artık tartışmaktan ve kavgadan yorulmuştum...Ne olacaksa olsun diyen bir havaya girmiştim...Eski iş zekamı işlerime izole etmiştim...Çünkü her türlü madrabazlık ve utanmazlık ,uyanıklık sayılıyordu...En çok yağ çeken ve takla atan ise gözde oluveriyordu...Artık uykularım tatile gitmiş gibiydi...Nasıl olacak bu işler Ya Rabbim diye ağlayarak dualarımın sayısını hatırlamıyorum...Kasım ayının 17 si idi...Yıl 2011...Sivas ta yediğimiz kazık öyle böyle değildi...Sabah çok gergin olduğumu hissettim ve muhasebede olan hanım kardeşime bankalarda veya resmiyette yapılacak işlerimizi sordum...Çalışanların maaşı yatacak -Siz zahmet etmeyin hallederiz dese de çıktım maaşları hesaplara yatırdım...

Sabahtan beri sol göğsümde tırnak büyüklüğünde bir nokta çok ağrımaya başlamıştı...Bankada çalışan arkadaşlar öğle yemeğini beraber yemeyi teklif ediyorlardı...Bence o güne kadar yapmadığım agresif davranışlara girmiştim...Aşağıya indiğim de eczaneye gidip bir hap almaya niyet ederek merdivenlere geldim...Bir an çok aşırı yorgun ve terli olduğumu hissettim.Eczaneye girince bir kutu dorsilon hap istedim...Benim durumumu hissetmiş olmalı ki eczacı bayan -Bence hastaneye gidin hiç iyi görünmüyorsunuz ...demesine ragmen haptan içip oradanda öğle namazını kılarım niyetiyle Hacıkılıç camiine doğru yürümeye başladım...10-15 adım attım...Aklım uçmuş gibiydi...Oraya yığılacak gibi halsizdim...Adım atmaya mecalim bitmişti...Artık yığılmak üzereydim caminin avlusuna kadar her nasılsa gelmiştim...Ya bayılmışım ya da bayılmak üzere idim...durumumu değerlendirecek halde de değildim. Bizim Manav Mustafanın dükkanına girdiğimi ve çok soğuk bir su istediğimi hatırlıyorum...Orada telefonun hızlı çağrı tuşuna bastığımı biliyorum ...Oraya yığılmışım...Şirketten birilerine benim durumumu ve nerede olduğumu anlatmışlar...Beni almaya ortağım ve zorzal gelmiş....Hastaneye(Anakalp)götürmüşler..Asansöre tekerlekli sandalyede gittiğim bir anı hatırlıyorum...Sonrasın da ise bir masa da yattığımı hissederek gözümü açtım...Namazlar da tesbih olarak her gün bir ayet ezberliyordum..Yattığım masanın sağ yanında temiz yüzlü birinin gülümsediğini gördüm...

Vucudumla ilgili bir işlem yapıyordu...O arada seslice -La ilahe illa ente sübhaneke inni küntü minezzalimiyn... diye okuyordum...Sag yanımda işlem yapan kişide benimle okuyordu...Gözündeki yaşları gördüğüm o anda tarifi çok zor bir acı çöktü göğsüme...Benim gözümü açtığımda aradan 3-4 gün geçmiş...Beni yoğun bakımda tutmuşlar...Birileri gelip aklın normal olup olmadığını test etmesi, bana ne iş yaptığımı veya ailemi sormalarının ardından ailemi getirmelerini hatırlıyorum...Evet yine benim ailemle birlikteydim...Ne kadar şükür etsem..Hamd etsem az gelirdi...Daha sonrasında ise servise aldılar..5-6 gün gibide zannederim orada tuttular...Kendime sürekli olarak sağlığına kavuşmak için çırpınman gerekli diyordum...Çocuklarımın evlenip kendi evlerine ve eşlerine, çocuklarına sahip olduklarını görmem lazım diyordum...Ve belli hastane döneminden sonra evime gönderdiler...Vücut olarak aşırı zede görmüş olduğumu biliyordum...92 kg dan 78 kg gelmiştim...Ve güç olarak zorluyordu...Psikolojim ise tamamen dengeyi kaybetmişti...Toparlanmaya çalışıyordum...Tabii bu arada şirkette devam ediyordu...Benim kalp krizi geçirmem sırasında ortağımın karaciğer kanseri olduğunu Yusuf Rüzgardan öğrendim...İkinci bir şiddetli darbede gelmiş oldu...Bu sıkıntıların arasında şirketin bünyesinde olan sırtlan ve sansarlarda kraliyet kurmuşlar ortağımından da icazet almışlar...İlk 6 ay yatacaksın gibi tembihleri ve önerileri tınmıyordum bile...Çünkü; şirkette işler çokta

iyi gitmiyordu...Ve kriz geçirmemin %99 geçerli gerekçe ise şirketin mali ve çokta etik olmayan ortaklık davranışı idi...Şirkete ilk dönüşümde baktım ki Mehmet Özyapıcı isimli arkadaşımız patron koltuğunda emanetçilik yapıyor...Ve yeğende onu amcası adına yönetiyordu...Ne oluyor ne yapmaya çalışılıyor dememe çok fırsat olmadan günlerden pazar ve ortağım bana telefon açıyor...-Ben şirket hakkında görüşmek istiyorum ...! Gelirsen evimdeyim...dedi .Peki dedim ve eşimle akşam ezanından hemen sonra idi vardım...Baktım Muhasebecimiz Süleyman Şahin orada bir anlam veremedim...Hayırdır Süleyman..? diye sordum.-Abi ..kem küm falan derken ortağım bana-Ben çağırdım Süleymanı dedi..Bende olan şirket hisselerini çalışanlara devir edeceğim...Cümle bitti...Gözüne bakarak sordum - Şirket kar ederken dağıtsaydın hisselerini de görseydik gardaş dedim...-Böyle diye cevap geldi...Neye uğradığımı bilemedim...O sinirle kalktım -Hakkını helal et gardaşım dedim...Hiç yorumsuz bakıyordu...Eşime seslendim ve evden çıktım...Muhasebecide çıkmıştı...Ne oluyor Süleyman sorusuna- Abi ben sizden 2 saat evvelinde ortağın tarafından çağırıldım.Bana direk;-t bende olan hisseleri çalışanlara dagıtalım onun hazırlığını gör dedi.Mümkün olmayacağını hukuken şirketin bu şekilde hak devir edemeyeceğini ve olsa bile ortagin var onunla bunu konuşman gerekli zaruret olduğunu ve bu davranışının etik olmadığını söyledim..Ondan sonra sana telefon açtı.Ve daha sonrasında zaten biliyorsun abi....dedi.Durdum ...Sinir tepemde ve kan beynime sıçramış hale geldim. -Madem böyle Süleyman...O halde bende olan şirket hissesini kayyuma devir için gerekli hukuki işlemi başlatalım.Ben sabah sana ugrayacağım ...dedim. Süleyman ise -Abi bu çok ağır bedele mal olur...-Ben konuşayım ...Durumu açıkça izah edeyim...Daha sonrasında ne karara varırsanız uygulayalım dedi...Ertesi gün beni aradı ve Ben konuştum abi...İstersen gel konuşalım diye davet etti...Süleymanın bürosunda dinlediğim ve duyduğum kelimeler beni çok aşırı üzdü ve yordu...Yazık diyebildim...Yazık...Bunca yıl ben niye farketmedim bu bizans oyunlarını...Demek ki onada hak edemeyeceği sevgi ve merhameti sunmuşum...O da bunu iblis tarafı ile yorumlamış ve işin bu şeytani boyutlara

gelmesine sebep olmuştu...Unuttuđu bir Şey vardı hayata dair..._Herkesin bir hesabı olsada Yaradan Rabbil Aleminin hesabı tek gerçektir...VeSüleyman bana ortagin ve bende olan hisselerin ortagin yegeni ve en az onun kadar iblis arkadaşı tarafından devir alınacağını söyledi...Tamam ..Aktifi pasifi her ne varsa alsın başlarına çalsınlar...Ceketimide almayacağım..Anlayan anlar dedim...İşlemler yapıldı..Devrettim..Bu işlerin bu hale gelmesine sebep olan ve o leşten faydalanan sırtlanlara diyorum ki;Allaha inanıyorsanız..! Hiçbirinize hakkımı helal etmiyorum .Haklarım karşılığında Huzuru mahşerde hepinizin imanını alacağım...Dünyada yaşadığınız sürecede esefli safiliyn olarak yaşayın.Allahın kahhar ismi şerifine havale ediyorum...Gelmiş,gemiş,yaşayan ve geleceklerinizi.... Ve 2008 tarihinde aramıza katılan esfeli safiline hakkımı hiçbir şekilde helal etmiyeceğim..

Bu etik olmayan yalan üzerine dayalı hayatlara Eleştiridir..Masal değil şu anda ölmüş bir kızın ibret dolu son mektubudur

Adam akıllı ders çıkarın ananızın babanızın colunuzun cocunuzun değerini bilin oku...!!!

Elimde enjektör öylece kalakaldım.Çok klasikti ama ben de arkamda bişeyler bırakmalıydım.En azından ölümü tercih ettiğimi bilmeliler diye düşündüm.Aslında kimseye bişey borçlu değildim,alış-verişi keseli çok oldu.

Nasıl başlayacağımı bilmiyorum,şöyle mi başlasam ; Hey millet ben ölmeye karar verdim.Niye biliyor musunuz çünkü yaşı 27 ye dayandı.ALLAH korusun ya ölmeye değil de üremeye karar verseydim,neyseki aklım başımda Neyse,kötü alışkanlıklara bulaşmayın kendinize iyi bakın...

Kimsenin öldüğümü bilmesi gerekmiyor ama en azından aileme (benden nefret etsinler diye) bişeyler açıklamak istiyorum.

Annem ve babam ben 10 yaşındayken boşandı.Mahkemede ise beni yalancı şahit olarak kullandı annem.Yaptım...Ama 1 sene sonra tekrar birleştiler...

Ergenlik çağı tam bir dengesizlik içinde geçti.Kaldığımız yerde hiçbir hata affedilmiyordu.Hiç unutmuyorum;Bakkalda mahallenin serserileriyle laf dalaşı yaparken dedeme yakalanmıştım.Banyoda bir güzel annemden dayak yemiştım.Bütün aile benim kötü kız olmamdan korkuyordu.Ama ben onları hayal kırıklığına uğrattım.Namaza başladım Evet yırtık kotlar içinde,posterlerin arasında hiç kaçırmadan 5 vakit kıliyordum.

Sigaraya 15 yaşında başladım,içkiyi zaten içiyordum.Babam sağolsun İstanbul a git,okumaya bak deyip beni yapayalnız bıraktığı için babam sağolsun

17 yaşında İstanbulda yalnızdım.Burnumu her deliğe sokmaya başladım,ilk delik sosyal etkinlikler kulübüydü.Burada insanlar ya çiftleşiyor ya da daha rezil şeyler yapıyordu.İlk sevgilim de burdan olmuştu.

Artık köprü altı günlerim başlamıştı.İçki içmek,şarkı söylemek,uçmak...Ve sonrada bir devrimci serserinin yatağında gözlerini açmak...

İstanbul da özgürmüşsün pöh Dışarı çıkarsın serserinin biri keyfini kaçıır,okula gidersen;küçümseyip kaçarsın...Koca bir şehirde 4 duvar arasındasın yani...

Köprü altı günlerim sürüp gidiyordu.Orada içiyor,şarkılar söylüyor.Bir geyik bulursam dalgamı geçip deşarj oluyordum.Ama içkinin tesiri geçince acılar başlıyordu.O dayanılmaz acılar...

Kendimden nefret ediyor,yaptıklarımın içreniyordum.Kahrolsun böyle insan,böyle hayat ..

Devrimci arkadaşların toplantılarına katılıyor,gerçekçilik adına söyledikleri şeylere gülüyordum.Çünkü söylediklerine kendileri de inanmıyordu.

Gün geçtikçe daha çekilmez bir hayat...Kaç sevgili,kaç yatak,kaç aldattığım insan...Hatta kadını ortak bir mal olarak gören son sevgilimi de hayal kırıklığına uğrattım.Onu da aldattım

Artık dayanamıyorum,heryerim sızlıyor.Herşeyden,herkesten nefret ediyorum.O kadar yanlış yaptım ki...

Yaşam artık iyice çığırından çıkmıştı

Ne yapmam gerektiğini biliyordum

Evde kimse yok....Yazacak bişey de kalmadığına göre...Artık bitti...PERDE...

Evet Kanat Güner intihar etti,herkes bundan ders çıkarmalı.Özellikle anne babalar...Çocuklarına islamı imanı ALLAH(C.C.) ı anlatın ki bu durumlara düşmesinler.

ALLAH günahlarını affetsin....cümlemizin...Amin...

Odunlarda bir zaman yeşildiler...

Öncelikle bu yazımın ilham kaynağı olan kelimeyi burada yazmam zaruret gibi geldi."Odun bin bahar görse yeşermez.....Hz.Mevlana" ne kadar net bir tesbit..

Evet odun ağaçtan parçadır..Ama hayat damarları kurumuştur..Ne yaparsanız yapın sadece odundur...Kurumuştur...Yeşerme şansı kalmamıştır...İnsanların asalet,kendin Alplerin zirvesinde gösterme merakıda insan olamama odunluğudur..Ne yaparsanız yapın değişmeyecektir.

Elbette burada kullanılan odun veya odunluk kelimesi sadece yeşil olmakla kurumuş olmak arasındaki farkı anlatabilmek için tabir olarak kullanılmıştır...

Okumak bilmem kaç diploma almak mutlaka başarıdır...Asıl ve olması gereken başarı ise insan olabilmektir...Üç on kuruşluk menfaatine dokunulduğunda terbiyeleri kayışlarını kopartıp küfür havuzlarında yarış yapanlar ne kadar okur ve ne kadar kâğıt üzerinde diploma almış olsalar da Allahın huzurunda kurulan mizan da şaşıp kalacaklardır.

Çünkü;İnsanı ve insan olabilme olgusunu dünyasal zeka ve duygusal zekanın hayat denen imtihanda birleşik olarak kullanılması kurtaracaktır.

İnsan duygusal zekayı yok sayıp, IQ dedikleri dünyasal zekayı sürekli kullanmaya başlarsa bir gün ne olduğunu unutup eziyet ve de hırs makinasına dönüşecektir...

İşte tam bu noktada artık yaratılmış olduğunu hatırlamak ve kabullenmek zorundadır.Ki birçokları sohbet ederken dahi kendisini bulunmaz nadir parçalar edasında sunmaya çalışır..

Halbuki kainatı Yaradan Yüce Rabbimiz çok net bir şekilde buyuruyor ki; -"Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?" (Mü'minûn Suresi 23/115)

Niçin yaratıldığımız çok net ifade ile öğretilmiştir...!

"Ben insanları ve cinleri ancak bana ibadet etsinler diye yarattım." (Zariyat sûresi, ayet:56).

Bu kadar net olan hayat tarifi olmasına rağmen insanoğlu nefesine kapılıp kendisini dünyada ebedi olarak kalacak zannıyla başlar diğer yaratılanlara eziyet etmeye...Halbuki kendiside o yaratılmışlığın yeşilindendir...Unutur..Yaratıldığını unuttur..Kabullenemez tavırlara girer..

O fikirler onun yaratılmışlık yeşilliğinden uzaklaşıp dünyaya odun olmasını sağlayacaktır...Ve kısa süre sonrada dünya aşkı maalesef de denilse o kişinin birkaç diplomalı kuru ve yeşilden haberi olmayan bir odun olmasını sağlar..

Dünyada mağbun olurlarda yolculuğun mağakda sabit olacağını unuturlar...Ne kadar acı vericidir ki Allahın bahşettiği bedende yaşar,onun bahşettiği nimetlerle koşar,onun bahşettiği sapasağlam bedende yaşarda ..Şaşkın şaşkın şeytanın uşaklığı yapar..Büyük iş yapmış gibi daha fazla mal toplayıp da firavunlaştığını göremez..Firavun ne yapabildi..?

Ne götürebildi...?Sadece zulmü ile kendisini halk eden Rabbimize karşı geldiği ve cezalandırıldığı Yüce Kitabımız Kuranı Kerimde;

Biz, İsrailoğulları'nı denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğulları'nın kendisine inandığı (İlahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (Yunus Suresi, 90)

Ancak Allah Firavun'un böyle bir anda iman etmesini kabul etmemiştir. Allah Firavun'un bu samimiyetsiz tavrını Kuran'da şu ayetlerle bildirir:

Şimdi, öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkaranlardandın. Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için seni yalnızca bedenle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden habersizdirler. (Yunus Suresi, 91-92)

Hal böyle iken ve tüm bilgilere çok net olarak ulaşılabildiğimiz bu teknoloji çağında hala ve ketum olan yeşermesi imkansızlarda var...

Ve üstüne üstlük çıkıp TV lerde ahkam kesecek kadar da fütursuz ucuz hiç bir zaman yeşil yaprakları olmayacak kadar kuru odunlarda var...

Onları desteklemek için olsa gerek daha birçok yeşerme (ar damarını) kaybetmiş odun tefrikalar üretip günlük veya anlık menfaatleri için insan olabilme (yeşerme şuurunu) ayaklar altına alıp yeşil savunuculuğundan geçim sağlamaktadırlar...

.....bilmemne garibanı koruma kuruluşuna bakıyorsunuz "İyi bari bunlar var" düşüncesi sizi iknaya çalışırken...!!!Güm....diye bir haksızlık veya yolsuzluklarını okuyor,dinliyorsunuz...Fevkalade sarsıcı bir şok yaşıyor

size....Çünkü; yeşilliklere sahip rolü yapan yapay bir ağacı gerçek olarak algıladığınız için kendinizi aptal olarak görüyor kahrediyorsunuz.

Yeşermenin ve yeşil kalmanın yolu tevazu,hakkaniyet ve hakka hakkıyla teslim olmaktan geçiyor...

Buraya kadar okuyup sabır ve tevazu gösteren kardeşim işte olgunluk ve sabır budur..Kutluyorum...

GÜVENEBİLMEK

Hani birilerinin cebi çeşit çeşit duyguları sömürerek sel oluyor ve doluyor doluyor doluyor...gören duyan sanki mezarda harcayacak zannediyor ya..birileri de o selden yaladıkları ile geçiniyor ya....böyle bir sistemde güvende olduğuna inanmak IQ nuzun 60 altında bir yerlerde olduğunu gösteriyor gibi geliyor.

Bakıyorsunuz ve dinliyorsunuz...Diyor ki;- Ben.....xx....xxx...xxx...xx..kavimdenim...zzzz...yyy...mezhepdenim...Biz şöyle adil, böyle kadir,bilmem ne kudretteyiz...Ve daha tahammül sınırlarınızı iptale kadar götüren zıvalıklar... Soruyorsunuz..? Kardeş annenizin rahmine düşerken; -

Annenizi,babanızı,kardeşlerinizi,akrabalarınızı,kavminizi,milliyetinizi,cinsiyetinizi,teninizi.....vs seçim hakkınız varmıydı...!

Cevab mı maalesef cevap koskocaman ve bomboş bakışlardan ibaret...

İslamiyetten bi haber yaşayan bir topluluk...Hemde "İkra" emri hiçbir ayırım güdülmeden tüm insanlara verilen yüce bir dine tabii olduğunuzu iddia edecek !!...Hemde o dinden haberi olmayacak kadar inanacaksınız...

Aman Ya Rabbim...Bu ne üstahlık diyorsunuz...Tövbe Ya Rabbim sadece kendi kavmi kurtuluşa ermiş ari ırk...???

Hangisini dinleseniz diğeri haksız,despot,faşist.....Hiç kimse nefis hesabı yapabilecek kadar cesur davranamıyor.... Fatih Sultan Mehmet Hanı tanımadan,kim olduğunu okumadan öğrenmeden 1453 rakamı hemen şifreleri oluveriyor...Niye..? Çok basit atalarının adaletle hüküm sürdüğünü,her birinin meslekleri olduğunu,hazineyi sömürmediklerini,3-7 dil arasında farklı dilleri bildiklerini,uyguladıkları adalet sisteminde ise dağda çoban memed efendi ile aynı haklara sahip olduklarını öğrenmeden yaşamak çok kolay geliyor...

Bu kadar sığ düşünen ve yaşayan bir toplumda yaşamak zorunda kalan bir ahmak olarak soruyorum;

-Neyinize GÜVENEİLİRİM....

-Atılabilecek her türlü kazığın hepsinin hazır olduğuna,her türlü hakaret ve küfürün alkışlanacağına,fuhşiyatın normal sayılacağına,dolandırıcılar ve her türlü hırsızlığın uyanıklık sayılacağına.....yani tüm zamanlarda ahlaksızlık sayılan ahlakınızamı GÜVENELİM.....

GÜVENEİLMEK ANCAK İNSANLARIN ADİL ve HAKKANİYET ÖLÇÜLERİ İÇERİSİNDE OLDUĞU ORTAMLARA LAYIKTIR...GERİSİ LAF-I GÜZAF

İnsanı İncitmek neye yarar...??

Sermayesi utanmazlık,aymazlık ve çeşit türlü yalanlarla aldatmak olanın neticesi berbat olur derler ...Ve Kurandada çok açık ayetler vardır...Hem aldatan insanların tipik özellikleri hemde karakterleri hakkında çok net açıklamalar var..

-Bakara Suresi:9.Ayet

-Allah'ı ve müminleri aldatmaya çalışırlar. Halbuki sırf kendilerini aldatırlar da farkına varmazlar..

Muhteşem bir tanım .! Çevreyi bir izleyin..Gerçekçi olarak izleyin.Ne olur duygusal davranmadan sadece bir kamera kaydı yaparcasına....Ne kadar somut kareler göreceğinize siz bile inanamayacaksınız..Sadece Hadi be...Bu mudur? diye hayıflandığınızı hissedeceksiniz.....

Seccadede biraz önce ibadetini yapan kişinin, ibadetinin hemen arkasından neler yaptığını ve anlattığını izleyin.Hemen kalkıp dükkanında adaletini kendisinin sağladığı ticarete ne kurnaz hileler yapmaya çalıştığına veya yaptığına iğrenerek bakacaksınız..

E mübarek daha yeni Yaradanın huzurunda "Hamd, âlemlerin Rabbi, merhametli olan, merhamet eden ve Din Günü'nün sahibi olan Allah'a mahsustur. (Allahım!)

Ancak sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi doğru yola, nimete erdirdiğin kimselerin, gazaba uğramayanların, sapmayanların yoluna eriştir" diye namaz kılmadın mı?

Veya bir örnek daha;girmişsin bir devlet kurumuna ve yapman gereken tüm sorumluluklar ve alacağın ücret belirlenmiş..Ya işinin gereğini yapmakta imtina ediyor ya da eksik yapıyor...İkaz ederseniz de cevabı müthiş...Amirim misiniz...?!Yok değilim fakat benim ödediğim direkt veya dolaylı vergilerle maaşını alıyorsun..Ekmek veren ele velinimet denilir...Sen ne diyorsun . Amirim misiniz..! Olmadı gel ikide tokat patlat Şok olmanız için, sizi utandırmaya yetecek kadar son insani kırıntıların bile vicdanınız da harekete geçtiğine şahit olacaksınız...

Ya da insan hayatının özel olduğuna ve bu uğurda hertürlü fedakarlığı yapacağına dair yemin ederek diploma alan birisini izleyin... Çok sıkıntılı bir durumda olan hasta müracaat ediyor.Biliyor ki hastalığına yardımcı olabilecek vasıf ve kalitede bir tıp uzmanı. Hemen pazarlık başlıyor...Sekizbin TL...Otuzbin TL...Yetmişbin TL...Aşağısında veya yukarisında daha birçok rakamlar uçuşuyor havada... Asgari ücretin aşikar olduğu bir memlekette istenen ücret 1 yıl...10 yıl arası çalışarak ve bu sürede hiç eksiltmeden(yaşamadan) biriktirilebilecek bir meblagdır.Lakin sizin hastalığınız; karşıda tıp eğitimini muhteşem şekilde tamamlayan fakat vicdani eğitimi tanıyamamış ve tüm dünyası meta olan tıp uzmanlarıyla karşı karşıya getiriyor.Gelin bu durumda nasıl davranırsınız düşünün..

Köyde çiftçilikle hayatını idame ettirmeye çalışan insanlarımız da bu gafletten pay edinmiş durumdalar...Geçen yıldan kalan ürünü bu senenin ürünü ile karıştırıp tüccarı aldatmalar,yan tarlaya bir adım nasıl girebilirim hesapları....daha neler neler..

Ey insanlar! Allah'ın vâdi gerçektir, sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve o aldaticı (şeytan) da Allah hakkında sizi kandırmasın!(fatr suresi 5.ayet)

Rabbim hepimize hidayet ihsan etsin...Akıl versin..Nefsimize tabi olmaktan kurtarsın.

Mehmet TUTAR

Üç Nasihat

Yıllar önce, çok uzaklarda bir adam varmış. Bu adam çalışmak amacı ile çok uzaklara gitmiş ve yıllarca çalışmış. Sonunda memleketine dönme zamanı gelmiş. Bu çalışma sürecinde toplam 3000 akçe biriktirmiş ve evinin yolunu tutmuş.

Evine doğru giderken yolu büyük bir şehirden geçmiş. Yolda yürürken köşe başında birisi

"Bir nasihat bin akçe, bir nasihat bin akçe" diye bağıryormuş. Adam düşünmüş:

'Nasıl olur, bir nasihat 'ı bin akçeye satarlar, ben yıllarca çalıştım ve sadece 3000 akçe biriktirdim'

Bu işe pek akli ermemiş ama merak işte. Duramamış ve adama bin akçe vererek o nasihat 'ı satın almış.

Nasihat " KADERDE NE VAR İSE O ÇIKAR" ve yoluna devam etmiş...

İlerde yine köşe başında başka bir adam bağıryormuş "bir nasihat bin akçe" diye.

Adam yine dayanamamış bin akçe de o adama vermiş ve ikinci nasihat 'ı da satın almış.

İkinci nasihat da: "GÖNÜL KİMİ SEVERSE GÜZEL ODUR"Son kalan bin akçesi ile de yoluna devam etmiş.

Tam şehrin çıkışında yine köşe başın da bir adam bir nasihat 'ı bin akçeye satıyor.

Adam bir parasına bakmış, bir de nasihatı satan şahsa , dayanamamış ve kalan son akçesiyle de o nasihat 'ı satın almış.

Son nasihatte:"HIÇ BİR İŞ ACELEYE GELMEZ". Parasız yoluna devam etmiş.Şehrin çıkışında büyük bir topluluk ile karşılaşmış.

Topluluk telaş içindeymiş. Yaklaşmış ve oradakilerden birine neler olduğunu sormuş.

Oradan birisi açıklamış, demiş ki : Burada şehrin tüm su ihtiyacını karşılayan bir kuyu var, ama kuyunun içinde de canavar var.

Canavar suyu tutmuş, göndermiyor.Aşağıya kim indiyse bir türlü çıkamadı.

Şimdi herkes korkuyor aşağı inmeye" Adam düşünmüş ve ilk satın aldığı nasihat aklına gelmiş. "Kaderde ne var ise o çıkar" aşağı inmeye karar vermiş.

Aslında bu nasihatleri herkes bilir ama uygulayabilmemiz için belli bir bedel ödememiz gerekiyor. İnince canavar hemen yakalamış ve yerine götürmüştü.

Demiş ki: "Buraya gelenlerin hepsine bir soru sordum ve bilemediler.

Eğer sen bilirsen seni serbest bırakırım." Bir dizine sarışın ve dünya güzeli bir kadın,diğer dizine de kurbağa koymuş ve" söyle bakalım hangisi güzel?" demiş. Adam düşünürken aklına ikinci aldığı nasihat gelmiş ve "gönül kimi severse güzel odur" demiş.

Bu cevap canavarın çok hoşuna gitmiş. Zira canavar, kurbağanın gözlerine aşkılmış. Adamı salmış ve suyu bırakmış.

Almışlar adamı krala götürmüşler ve ağırlığınca altın vermişler.Adamımız yoluna devam etmiş ve nihayet evine varmış.Evinin camından içeri bakmış. Bir de ne görsün; karısı genç biri ile diz dize oturuyor. Hemen kılıcını çekmiş ve tam içeri girerken üçüncü nasihat aklına gelmiş "Hiçbir iş aceleye gelmez". Kılıcını kınına koymuş ve içeri girmiş. Hoş beşten sonra karısına o genci sormuş. Kadın da: "bey sen gittiğinde ben hamileydim ve bir oğlumuz oldu. Bu genç senin oğlun" demiş.

..! KADERİNİZ ve YOLUNUZ AÇIK OLSUN, HAYAT ACELE ETMEYE GELMEZ !.

Alıntıdır

G/ÖZÜNE TÜKÜRDÜĞÜN PINARIN SUYUNU İÇMEDEN ÖLMEK YOK...

Dünya üzerinde gelen geçen hayaller ve hayatları şöyle bir dinleyip onuda yazıyla nakşetmek gibi lüksümüz olsa idi acaba neler neler neler görür ve dinlerdik...Ne sevinçler,üzüntüler,kederler,kaygılarla tanışırdık...?Diyelim ki biri oturdu ve ömrünce izlediği bir yaşamı izledi ve nakletti...

Ne dersiniz.?Dinleyelim mi..?

Altmış senenin ağarttığı saçları ve sakalının arkasına düşen yüz çizgileri o kadar belirgin ve dikkat çekiyor ki.Sanki yeni sürülmüş bir tarlanın topraklarında oluşan kanallar gibi derin ve kuru...Dalgın ve belli ki hayata kırgın...Bir bardak çay ve siğara ile beraber yapılan sohbet...Sohbet hem de ne sohbet..Dinleyebilene helali hoş olsun...

-Sadece ve sadece saygı bekledim...Nafile olmadı...Hak etmedim mi..! Hayatımı onlara adadım...Tüm kazancımı ve ömrümü onlara adadım ve sundum..Heyhattt...Karşılığını ucuz erkek oğlumdan hamaset kahramanlığı olarak gördüm... diyor.

Gözlerden akan yaşlar ..! O kadar içten ve samimi geldi ve üzüldüm ki..İçimi sızlattı...Biraz daha açılmasını ve anlatmasını beklemeye başladım.

-Zengin birisi degilim. Servetim ise evim ve çocuklarım...Emekliyim .Kızlarımı evlendirdim..Hastalıklar çökmeden önce rahattım.Kızlarım ve evim tek dünyamdı...Hata etmişim...Yakınlarımı ihmal ettim ve hatta onları yok saydım...Şimdi çevremde olanlar benden uzaklaşınca gerçeği net olarak görebildim...Yok saydığım insanlarda görünmüyorlar ve yoklar...Onları incitmenin bedelini böyle ödüyorum...Yine de onlardan evlatları gecenin bir vakti gelip sen yapayalnız ne yapıyorsun..? Hadi bize gidiyoruz diye geliyorlar da..! Benim milyar umutlarla büyüttüğüm...tirtir titredığım oğlum..?

-....evet oglun.. diyorum.

-Ah diyor.O var ya o benimle eşimin arasına eşek arısı gibi girdi.Hiç eşler tartışmaz mı..? Arkadaş dedi..

-Elbette tartışır,kızır,sinirlenir,küser fakat neticesinde barışır ...diyebildim.Merakla ne olup bittiğini öğrenmeye çalışıyordum...Nasıl bir eşeklik veya eşekarılığı acaba .?

-Birer çay daha diyor.Ve siğarasını yeniliyordu.Belliki uzun bir süredir sohbeta , açılmaya ihtiyaç duymuş.İmkan bulamamıştı.Gözleri yaşlı boşluğa doğru bakarak derin bir iç çekti...
Derin bir sessizlik sonrası göz göz göze geldik.Acı bir tebessüm ve zorla gülümseme belirdi yüzünde..

-Yah diyebildi...Yah işte hayat bu...

-Evladım olsun...En iyi gıdaları yedireyim..En iyi urbarları giydireyim...Rahat büyüsün diye ne çalışmadığım fabrika,market , pazar yerleri kalmadı.

-Okumak bana göre gereksizdi...Hayata en kısa yerden tutunup başlamak gerekli...idi..Lakin anladım ki öyle değilmiş.Gelin ettim kızları...Torunlarımda var..Ama ha var ha yoklar...

-İşte okutmayınca eşeklik bitti..eşek arılığına terfi ettiler...Vızıl vızıl gelen soktu...giden soktu gönlümü...artık dayanacak güç de kalmadı... dedi.

Sordum...bunca şikayetin bir arada sana dönmesinde senin hiç katkın vey a payın yokmu...?

-Olmaz mı..?

-Elbette benim de büyük hatalarım vardır. Lakin ben babayım,dedeyim ve kocayım...Hadi evlat kızdı..!Nefret etti..Anlarım. Torunları benden uzak ettiler...Onlarda tanımadı...Ama eşim...! Onun oğlumun arkasından koşup gitmesini kabullenemiyorum...Biraz aklını kullansa evin eşyalarını ve anasını alıp giderek...beni..yani babasını dimdizlak ortada bırakan öyle bir evladın onuda ortada bırakıp sıvışacağını anlaması ve bilmesi gerekmez mi...?Yemek yapmaya ocak ve tüp dahi bırakmadılar..Sadece su kaynatmaya ketil var....

-Ne yani.. dedim .Oglun evinin eşyalarını ve anasını alıp gittimi..? Eşinden o ev!adın arkasından koştu gittimi...? Yuh olsun...Yuhlar olsun be...diyebildim..Hadi suyu kaynattı çay yaptı..Ulan vicdansız yemeğidemi ketilde yapacak...Tuuuuuu senin gibi evladın sıfatına....

Biraz sakinleşeyim dedim lakin çenem yine durmadı.

-Hele de bodoslama bir karactersiz evladın peşine koşan eşe...Otur evinde..evladına de ki; İyi günlerimi de onunla yaşadım...Kötü günlerinde yanında olmak zorundayım...

-Yok dedi..Öyle deme..Karaktersiz deme..Oglum karactersiz değil..! derken ağlamaya başladı...Cahil ne yaptığını bilmiyor o ..diyebildi.

-Askerliğini yaptımı..? Evli mi bekar mı..?diye sordum

-Askerlikmi kaldı..yaptı geleli iki üç sene oldu.O bekar şimdi...Evlenirse eşimide sokağa terkeder...Biliyorum beni nasıl incitti ise onada aynıını yapar...
-Ve sonunda vurucu olan cümleyi kurdu..."Gözüne tükürdüğün pınardan su içmeden ölmek yok" ... deyiverdi..
-Ne demek diye düşünürken...
Acı bir tebessümle baktı ve
-Herkes dünyada yaptığının karşını ille ki bulur..Ve ettiklerinin hasadını toplamadan buradan göç etmek galiba yok...Eden bulur..İnleyen ölür..Bana müsaade artık...Hoşça kal..
Evet hayat bu...Acı lakin böyle diyebildim...

Mehmet TUTAR

28-09-2014

İNSAN OLAMAYANLARA NE DİYELİM Kİ...?

Hayat bazen sancılı da olsa yaşamak ne yüksek değere sahip olmalı ki, her şeye rağmen ve ölmek için direniyor olsun insan oğlu...?

Ne kadar zayıf olduğunu idrak ettikçe de bunun bedelini kendinden daha zayıfa mal etmeyi üstünlük sayacak kadar basiretsiz...üstelik en uç katılığa merhametsiz...

Elbette hayat dediğimiz dünyada geçirilen canlı süreç, bizim insan olabilme ya da olamama yolunda tercih için verilen sınav süresidir. Fakat yaratılış da ki fitrat olsa gerek bu sınav süresi sonsuz yaşam süresi, haksızlıkların hak sayıldığı, ahlaksızlığın ise neredeyse tek ahlak sayıldığı bir müfterilik olarak yaşanıyor....

Zatı alii menfaatlerini bir bir yan yana getirene kadar mülayim ve kadirşinas olan ,beyefendi ve hanımefendiler... Menfaatlenmeleri bitince ana, baba, kardeş ve bilumum akrabalık bağlarını bir anda “benim kimseye eyvallahım yok” diyecek kadar alçalıp şerefsizleşiyor...Ve bu şerefsizlikten menfaatlenenler de aynı onursuzlukları savunup onur sayıyorlar....

Dün insanların merhametine çipa atan zavallılar gemisinin yolcuları...bu gün kendilerini kaptanı derya ilan edebilecek kadar yüzsüzleşebiliyorlar...Gelip insanı manen ve madden sömürmeyi kendine hak sayacak kadar da adileşiyor.

Evet...Mantıkları çok basit...Dün dündür...Sana yardım et diye yalvarmadım...Etmeseydin ...diyebilecek kadar iğrenç ve nankör.. Eğer şeytana uyup onlar gibi davransan (maazallah) bu gün paramparça dağılmış olacaklar... Ne diyelim... Biz insan olarak nasıl davranacağımızı hamdolsun Rabbime ki biliyoruz...

Hoş sohbet olma şansları kat'a mümkün olamayacak ketumları izliyorum...Ezbere aldığı üç beş satır kopyala yapıştır edebiyatını kültür zannedecek kadar makro kültür sahipleri...! ve onlara yetişmek ulaşmak ise na mümkün...Yetişsek ne olur ki...? Göreceğimiz üç beş lağım kokulu geçirti... birazda bağırıtı...Hiçbir zaman birey olamamış ve iyelik sorumluluklarından bir haber...Varsa yoksa sadece kendisi...”Elinden bir *ok gelmeyenin dili *ok küreğinden uzun olurmuş...” sözünü ispat edebilmek için varını yoğunu ortaya koyar...

Ve kesinlikle hiçbir konuda eksik değildirler..! Olma şansını da tanımaz kendilerine... Çünkü; anasının karnında her konuda istisnasız eğitim almış din ve ahlak abidesidir... İnandığı dinin ilk emri “Oku...!” olmasına rağmen okumadan ve en acısı anlamadan iman ettiğini zannedecek kadar aciz insandır...

Sadece ve sadece kendisi vardır....Gerisi yalandır...Onun çaldıkları hak...!?! Ondan alınan talandır...

Mehmet TUTAR

22-12-2014

Ben Mehmet TUTAR ..Ömrüm içinde acı tatlı hatıralarım

Hatırlamıyorum ne zaman doğduğumu ama taşıdığım kimlikte 1961 senesi nisan ayının 4 ünde gelmişim...Hayal meyal hatırladığım kırık kırtık hatıralarımda annemin gözyaşları baş köşede oturuyorlar...Yavaş yavaş büyümeye başladığımda anlar oldum neler olduğunu ..Biz Anneannemin evinde zaruretten oturuyormuşuz...Ki bir zabın yengem var,evlerden uzak.Her türlü şikirsiz fikirlerin ve icraatların sahibi...Of yenge of bak dünyadaki kraliyet bitti..O ektiğin melanet icraatların karşısında öz oğlun bile (seni çok sevdiğini bildiğim halde) çok rahat azarlayıp hanımına katılıyor...Çok üzüldüğüm en ince ve vurucu nokta burası...SENİN DÜŞTÜĞÜN DÜNYA TUZAĞINA ONLARDA DÜŞÜYOR..Lakin yenge bunların senin mizacınla ilgili olduğuna inanıyorum.Ben kendi hissemeye düşen oranda Hakkımı helal ediyorum...Çünkü bunca gudubet akrabalarımın arasında huyu kötü,amma yaptığının arkasında duracak kadarda mert ve yüreklisin..

Fakat dünyalar güzeli Annemin gözyaşları...Bilemem ben bunlara haddim değil ki hüküm vereyim..O mesele ahirete duhul eder..Allahım ; Annemi de senide affeder inşallah.

Neysel Nuri.Has ilkokuluna 4.sınıf sömestr tatiline kadar devam ettim.Babam 1968 larda Almanya ya işçi olarak gitmiş ve herhalde bizleri de yanında görmek istemişti ki 1970 yılında aile olarak Almanya ya götürdü..Abim,ben,ve 2 küçük kardeşim.Orada küçük bir ilçeye ve çok yoğun insan nüfusuna irkilerek bakakaldım... Hatırimda kaldığı kadarıyla wolfenbuttel krumme strasse no:... da bir buçuk odalı bir ev; daha öncesi babamın kaldığı bekar evinde yaklaşık 3-5 gün zorunlu ikamet ettik.Babam daha sonra çömüstedede bağlı ampleben adında bir köyde ev kiralamış...Hoop oraya taşındık.Sanki taşıyacak ev eşyası varmış gibi..)

Burası benim için hayatımın ince noktasıdır.Çünkü 4.sınıf yarıtatilinde bana hiç sorulmadan ve dayatma ile getirildiğim bir ülkede , dilini-dinini-kültürünü hiç tanımadığım bu yerde yaşamaya mecbur edildim...Ve tekrardan okul dediler.Peki dedim lakin Almancanın A harfi bile yoktu benim dil hafızamda..Kayıt edildiğim okul ise sadece kendi dilinde yani Almanca olarak eğitim veriyordu.

Okula beni ve küçük kardeşimi başlattılar..İkimizde ilk sınıftan yani 1.sınıftan başladık.Ben sınıfa 3-4 numara büyük duruyordum...Kısa sürede bana sınav yaptılar ve uzatmayı orada ikamet ettiğimiz süre içinde 6 sınıfa kadar çıkarttılar.

Hiç unutmayacağım arkadaşım "Elizabeth Bitna"benim hem arkadaşım hem kardeşim gibiydi.Ondan öğrendiğim Almanca kadar oda benden Türkçe öğrenmişti..

İnsanlarla kaynaşmam biraz süre aldı.Daha sonra çevrenin doğal güzelliği beni mest etti..Orman;köyün hemen yanıbaşındı ve muhteşemdi..Tabii bütün bu ani değişimler ve gelişmeler bende akıl almaz bir uyum/suzluk süreci başlamasına neden oldu.Burada öğrendiğim kültür; bir bilye için kavga,küfür , talan kültürü değildi ve orada yoktu.Kimse ile(kardeşlerim hariç) kavga etmedim.Gerekçe bulamadım...

En gıcık olduğum ve yadırgadığım ise "çan" sesleri olmuştu.Bende hiçde olumlu duygular oluşturmamıştı.Kilise evimize 3 ev uzaktaydı.Televizyon ile burada tanışmıştım.Tarzan diye bir film vardı.galiba en çok onu seyrediyordum.Ve o cam içine insanlar mekanlar nasıl geliyor ? nasıl görüyorum merakı orada başladı.

Bir gün annem ve babam bizim tekrardan Türkiye ye kesin dönüş yapacağımızı söyleyip hazırladılar... Dosdoğru havaalanına götürdüler. Dönüş yaptık.

Dönüş sonrası kiralık bir ev bulundu.İçine eşyalar konuldu ve yaşamaya başladık.Okullar öğretime açılacak ,annem beni götürdü kayıt yaptırdı.Yine 4.cü sınıftan devam edecekmişim..Ne geri zekalı bir sistem di...

Ve ömrümün zulmü başlamış oldu...Okullar başladı ama dayatmada başladı..-Önlük giyeceksin...! Fe subhan Allah..Yarabbim kendi memleketimin dayatmasına zulmüne bakın.. Niye ..? sorusuna gayet pişkin ve despotça kurallar böyle...Yahu ben koyun muyum ki senin despotlukların önünde diz çöküp meleyeyim...Okula gitmeme kararımdayazgeçirmeye çok uğraştılar.. En sonunda "Ömer Yağmur" öğretmenimizle bir araya getirdiler...Beni dinledi.. dinledi.. Seninle bir anlaşma yapalım istersen..senin istediğini ben okula iletirim kabul ederlerse ilk dönem senin istediğin gibi olsun.. ikinci ve sonrası da bizim söylediğimiz gibi...peki dedim ve belli bir süre çok da uzun olmadı ve onların dediği ölçülerde okula devam ettim...

Daha sonra sanırım 8 ay kadar sonrası idi...Oturduğumuz evin mutfağından; eşyalar bir yerlere tangır tungur taşınıyor gibi sesler çıkarırdı.. Sabah korkuyla bakardık ama eşyalar yerinde olurdu...O evden bu yüzden taşındık.. Taşınmaz olaydık o tahta kurusu depolu eve..Her gün kanlarımızı emiyor ve çıban gibi sert noktalar oluşturuyorlardı..Okulumda değişmişti.. Gazipaşa İlkokulu...lakin yine kiralık ev arıyorduk...bulundu da.. bahçeli 2 odalı bir ev...Ne mutfaktan tangırtı geliyordu.. Ne de tahtakurusu emiyordu bizi...Biraz rahat edeceğiz dedim ama...Gariblik dünyanın en çekilmez olgusuydu...Evet halaoglu İzzet Ağabeyim ve dayıoğlu İzzet Ağabeyimin bizi hiç yalnız bırakmamaları hep hafızamda kazılı olarak kaldı ve kalacak...Ve rabbim bana ömür bahşettiği sürece onlara her zaman müteşekkir ve minnettar olacağım...Buradan ikisinin de ellerini hürmetle öpüyorum...

Zar zorda olsa ortaokulu bitirdim...Lakin sonrası kale duvarları gibi yüksek gelen sıkıntılı bir hayat beni bekliyordu...Bir meslek öğrenmem gerekliydi.1975-76 lı yıllarda İsmail ustanın yanına çıraklığa başladım...Haftalık ise 5 TL idi...Tabii hafta sonu usta haftalık verecek ki....! Bende onu götürüp ekmek,çay,şeker vs...alacağız..Babam ve ağam Almanyada çalışırken hal böyleydi...3 ayda bir postaneye babamdan gelen havale için gideriz...Postane 15-20 gün sonra keyfi olursa verirdi...Tabii olduğu gibi borçlara dağıtırdı rahmetli anam....Oturduğumuz ev mütaitten satın alınmıştı..Senetlerden biri ödenmemiş ve senette avukatlık olmuştu...Fikriye amemin senedi ödemesi ile rahatlamıştık...Anlattıkları ile yaşattıkları hayatımıza tezat düşen Rahmetli babam ve ağamın işleri rast gelsin... Hayatın hayat olduğunu daha ortaokul 1 de öğretiler...Ne kadar sert mizacın var diyene kızamıyordum bile...Çünkü onların pencerelerinden hayata bakma lüksü ve rahatlığını hiç kullanma şansım olmamıştı....Evet maalesef gerçek sadece bunlardan ibaretti...Okumayı o kadar çok istiyordum ki....Okuyamamak hala şimdi bile kocaman bir uhde....Ortaokula yazılırken alınan elbise ile mezun olmuşum...Ceket kollarım ve pantolon paçalarım 3-4 parmak kısalmıştı...Hepsine razıydım okuyabilmek için....amma...o şans asla ve kat'a tanınmamıştı...Sadece bana has değildi tabii kızkardeşimde çok zeki olmasına rağmen sadece maddi imkansızlıktan dolayı okutamamıştık...Hala yüreğime inceden sızı verir bu konu.....Hayat devam ede duruyordu....Annemin dik duruşlu insan olması ise hayata karşı dimdik durmayı ve yavaşlamayı öğretti bana...Okuma şansım kesinlikle yoktu..Durum açık ve netti...Sönmez İsmail ustanın yanına çırak olarak gidiyordum...Televizyon ve radyoteyp tamiri öğrenmeye heves ediyordum..Haftalığım 5 lira idi...Canhıraş meslek öğrenme derdinde idim...Allah razı olsun ustamla çok iyi ,tatlı,acı günlerimiz oldu...Yıllar geçiyor ve bende meslekte pekişiyordum...

Ve birgün sokaga çıkma yasası ilan edildi...Ne oluyo demeye fırsat kalmadan Tv de kendin devlet başkanı olarak lanse eden ve ülkemin en az 30 sene olduğu yere çakılmasını sağlayan kenan evreni tanıdık....İnsana zulüm ancak o kadar yapılabildi...Sag ve sol görüşlü insanlara yapmadığı işkence kalmamıştı....Hatta 15-16 yaşında bir delikanlının yaşını büyütüp idam etmesini kıyamette bile unutmayacak ve affetmeyeceğim....Tabii ustanın yanına gidiyor ve sanat öğrenmeye devam ediyordum...Çünkü tek şansım o idi...Okuma şansı verilmiyeceğine adım mehmetten daha emindim...İş laklaka gelince 4-5 sene almanya da çalışıp bu evi ben aldım havasında olan ağamla hayatı tınmayan babamdan başka bir beklentide bulunmam kendime saygısızlık olurdu....Bu aralarda Rahmetle yadedttiğim Cıllavuklu Mustafa Soygüder ağabey ile(ALLAH MEKANINI CENNET ETSİN) ile konuştuk ve kaytarmamak şartı ile aylık 15.000 tl maaşla onun işyerinde işe başladım .İşyerine arızalı gelip onarılmadan giden TV yok gibi idi.Rahmetli soygüder özellikle rica etti.Kayınçom Baki Afanı lütfen bu meslekte yetiştir...Peki söz ile kulakları çınlasın Baki ustamı ele aldık ki...Baki çok zeki fakat çok hırçın...Uzatmayayım 2-3 yıl içinde baki ustam gerçekten yaşlıları arasından sıvrilip kendi yerini isbat ve inşa etmişti bile...Yolu daima açık olsun..Saglam karakterde bir kardeşimdi... Hülasa hayata ve çetinliklerine katlanmaya çalışıyordum...ve oradan askerlik vazifemi ifa etmeye gittim... Geçen askerlik süremde çok değişik kişiler tanıdım...Bunlardan rahmetli İzzet Okkaoğlu hiçbir zaman yeri doldurulması mümkün olmayan arkadaşım...Ve askerlik dönüşü tekrardan asıl hayata döndüm. Artık tatil bitmişti.. Birçoklarına bu süreç ağır ve katlanılmaz gelse de bana tatil gibiydi...Dönmüştüm ve işe ,aşa ihtiyacım vardı...

Laylaylom tarzı hiçbir zaman bana ait olmayan bir duygu idi...Hayat bana çok resmi ve ciddi idi...Birkaç işyerinde Usta olarak çalıştım...Daha sonra Kazım Karabekir mahallesinde at ahırından dükkana döndürdüğüm işyerimi açtım...Adı üstünde mahrumlar mah...Onlara ne varda bana ne olsun...Kırık kırtık iş yapmaya çalışıyordum ama nafile...Nasipsizlik mi desem..? Ağır imtihanlar mı desem..? Bilemiyorum..Hiçbir zaman akılsızlık diyemedim.Çünkü; biliyordum ki imkanları tam olupta onları değerlendirmekten uzak insanlar için kullanılan bir deyim idi...Babamımızdan kalan kul hakkının yenmemesi nasihati ve vasiyetinin dışında herhangi birelle tutulur meta yoktu ki onun üzerinden geçim sağlayıp,bazı dümdükler gibi kırışsam...

Şartları o kadar zorlamama rağmen olmuyor...olmuyor...olmuyordu...Artık bu memlekette kismetsizim duygusu beni müebbetle mahkum etmişti...

Anneme (sadece ona) dedim ki; Ana bana müsaade et...bu memleketten gideyim.. Başka topraklarda kismetimi arayayım müsaade et dedim...Bana gitme oğlum ben mahzun kalırım...Sana da sütümü helal etmem sözü ile bu "özü sözü bir,adil,merhametli,mümin,hiç riya bilmez" hülasa pislik memlekette çakıldım kaldım...Elinde varsa herkes yağcın oluyor...Elinde para pulun yoksa kardaşın bile acın oluyor....

Bir şansız nişanlılık dönemi de kuyruğa girmiş ve bana acı verip bir yılını çalmak için gelmişti bu arada...Geldi...Yokluklar tabiiki mutluluk vermiyor insanlara...Bir yıla yakın sürede sıkıntı ...sıkıntı...Sonunda patlayıp...Olmuyor dedik...Kültürde tutmuyor...Maddiyatta..Ne yapalım Allah onunda bahtını rızkını açık etsin...Hülasa olmadı da...Rabbim her işin hayırlısını nasip etsin..

Daha sonrasında benimde rahat edeceğimi düşündükleri bir insanla nişanlanıp evlendim...Bu işlerde hakkı ve emeği babam kadar olan ağabeyim yaşarı ve dayımoğlu izzeti hiçbir zaman unutmam mümkün olamaz..Allah onlara kıyamette cennet ihsan etsin...Dünyada sıkıntı görmesinler...

Bu sıralarda Beğendik Market çok güzel ve o tarihlerde hayali zor olan bir market açmıştı...Ağabeyimin aracılığı ile orada meyve sebze reyonunda işe başlamıştım...Bir yıl kadar severek keyif alarak çalıştığım işyerim oldu...Buradan emekli olurum dediğim sıralarda bel fitiği ile tanıştım..Dört aya yakın olmadık sınıhçılar,masörler vs....denene denene çalışamaz oldum...Ve bana haketmediğim paranın haram olduğu öğretilerek büyütüldüğüm için..! İşten ayrılmanın en doğru olduğuna karar verdim...Çünkü sürekli rapor ve çalışmadığın hak etmediğin maaş...Yok bu hiç de doğru değildi.. Ve istifa ettim.

Daha sonrasında ise şimdi anlamaktan bile rahatsız olduğum pazarlama şirketi kurduk... Tam 21 yıl süren bu ticari ilişki sağlığını ve o sürede kazandığımız maddi ,manevi her şeyi sildi... götürdü...

1990 dan 2006 yılına kadar çalışanda ,işyeri işletenlerde mutlu ve birliktelikte iken (sonradan anlayabildiğim)herşey benim olsun hırsına kapılan değerli ortağım yeğenini şirkete transfer etti...Pazarlama şirketi o zamanlara kadar asla çek kesmemiş iken bankadan çek alıp kesmeye başladı. Pazarlamaya çıkmaya başlayan yeğenin yaptığı satışlardan büyük meblağlarda karşılıksız çekler patlamaya başladı...

Tabii bu olay iki ortak arasında da sıkıntılar yaşanmasına sebebiyet vermeye başladı...Israrla yeğenimin verdiği zararı ben karşılarım havaları ve tavırlarına "o zaman ayrılalım " teklifi yaptım...Kazım Üstünel abi samimi ve iyi niyetiyle beni ve ortağı bir araya getirdi... Keşke gelinme idi. Bu tarih şirketinde, karşılıklı güveninde çok ağır yara aldığı bir milat oldu...'2008 yılı sancılarının ve hainliklerin temellerinin atıldığı bir yıl olmuş ,babasını iflasla ihya ettiren çok kıymetli yeğenide nihayet kendine yama olarak şirkete ithal etmiş ...rahatlamıştı...

Yeğenin gelişi ile pazarlama grubunda büyük bir rahatsızlık ve şirket içi huzursuzluk tepe noktaya çıramıştı...O güne kadar ortağın gözbebeği Mustafa Yeğen ile kapışmış ve şirketten ortak tarafından resmen kovulmuştu...Ve kendine bizimle öğrendiği sektörde pazarlama dükkanı açmıştı...

Değerli yiyeğin gelişi; huzursuzlukları ve bizans oyunlarını da getirmişti...Ortağın – Abi ekmeğe ihtiyacı var sözü...kırmıştı benim kanadımı kolumu..-Peki demiştim...Fakat akrabaya aylık yiyeceğini ikram et...İşine mukuf etme sözüyle beraber...Zaten mütemadiyen olan tartışmalarımız da tepe yapmaya başlamıştı..Birgün yine aynı tantanalar ve güdubet bizans oyunlarından bıktım ve patladım.. kavga ettik.Ve ayrılalım dedik...Ahhhh keşke o zaman çıkıp gittiğimde dönmeseymişim...Kazım Üstünelin bizi bir araya getirmesi ile yine devam etmeye başladık ...Lakin her zaman aramızda buzullar vardı...

Bende gönlüme küsmüştüm...İş konusunda yapmam gerekeni yapıp çekilmeye başlamıştım...Yeni iş fikirleri üretmek artık içimden gelmiyordu...Yiyen ve yidiren cephesi oluşmuş ve dost görünümlü çarpışmalar başlamıştı...Tabii içeride olan güzel insanıcıklardan kendilerine gammazlar oluşturmuş ve psikolojik tacize öyle devam ediyorlardı...Fakat şirketin istikbali zarar görmesin çok zor kazandık ...ömrümüzü vakfettik düşünceleri hakimdi bana ...Pazarlamaya gitti değerli arkaşımız...İlk siverekten satışları patladı...40-50 bin liralık çekler elimizde patladı...Evet 3-5 lira ile kazanılan paramızı kaptırmıştık...Avukat falan hak yitire...Faydasız oldu...Yine pazarlamaya devam ediyor ve Antalyada 2 firmaya 130 bin tl yine çarpılmış devam ediyordu...Ortağımla ;sürekli çeklerin elimizde patlamasını yine büyük kavgaya dönüştürerek karşılıklı incinip küstük...Hala ağırımaya giden sözü ise –Abi zararı benim hesabıma yaz...? Ne demek orası şirket ve zararı gören şirketti...-Kardeşim bu şirketin gelir ve zarar hanesi ikimizde ilgilendiriyorsa bu nasıl savunma dedim...Bağırışma ve kızışmalar oldu...

Bu arada faydasız yine pazarlamaya devam ediyor ve her gittiği yerden çekler patlıyordu...Ankarada bir firmaya 110 bin....başka bir firmaya 90 bin Sivasta bir dümbüğe 265 bin lira....başka bir şerefsiz 60 bin çarpılıp gelmişti...Artık ufak tefek dediğimiz 5-10 bin tl lik kayıpları umursamaz hale gelmiştik...Artık psikolojim kaldırmaz olmuştu...

Daha sonraları Ankaraya kurtlar vadisi bürosu açıp şirketin merkezini emmiyle birlikte taşıma fikri deklare edildi...Artık bende umursamaz davranıyordum...Lanet olsun ne olacaksa olsun diyordum...

Proje ..! takip işleri ; pazarlamanın *oku çıkarılınca ön plana çekildi...Ve büyük akıl hocası yiyeğin sinsice emmesinin rotasını belirlemeye devam ediyordu.Güya Ankaradan iş bağlanılacak falan filandı....Tabii bu arada çarpıldığımız parayı da finanse etmek gerekli idi...Bankalarla iyice sarmaş dolaş metres hayatı başladı..BCH krediler...çek kırdırmalar...Rabbim inşallah affeder...Ve bir süre sonra sağlığımın tehlike sinyalleri beni aleni olarak uyarıyordu...Göğüs ağrılarım,geceleri kovayla su dökülmüş gibi terlemelerim...çene ağrılarım ...parmak ve el uyuşmalarım...mütemadiyen artık güncel yaşantım olmuştu...Bu arada bu kadar sıkıntının içinde dükkan satın alınıp borcu ödendi..Şirketin o borca dair ödedikleri kiraya sayıldı...Vay be...Bununlada bitmiyordu sömürü istekleri ortağın arabası eskimişti..! ve yeni model istiyordu...Alındıda...Ve kasada olan borç şişmeye devam ediyordu...Arada benim acı acı gülümsememden çıkarttığı manalara göre yine ağız dalaşında devam ediyordu...Araba işi hallomuş..Hedefe ev konmuştu...Ekonomimiz normal olsa Erciyesin zirvesinde konak almak hiç sıkıntı vermezdi...Ama şirket çoooook sıkıntılı dönemlerdeydi...Ve bunlara rağmen tepeme dikiliniyordu...

Çok bunalmıştım...O kadar utanmaz ve yalaka bir grup oluşmuştu ki...Hocam mı diyorlar gocam mı diyorlar belirsiz olmuştu...İşini yapmaz dümbükler..Benden azarı yiyeğin doğru ..-Hocaamm usta beni şiitti..Artık hocanın oyunları da belirgin hale gelmiş....Ortada görünür olmuştu..Hedef ustadan kurtulmaktı...Bunu yapmak için her ** ve yalakayı kullanıyordu...Bankalarda benimle dolaşan ve akşam raporlar sunan ihtiyarda benimle kendince oynadığını sanıyordu...Sen kim o zeka kim..? sen ancak yalalık yapacak zekaya sahip bir zavallısın...o kadar...Artık ipin ucu o kadar yavaşmıştı ki...Pazarlamaya giden xxxxx xx iki sipariş defteri götürüp birine 500 tl aldığını yazıp bize veriyor.Diğerinede 2000 tl yazıp 1500ü cebellezi yapıp..!(buranın ahiretinde var...!bende olan emaneti ziyansız verdim..lakin sen...) kendince ayar verdiğini sanıyordu..Bende anlamamışa yatıyordum..Günlük içtiğim sigara 2-2,5 paketi rahat buluyordu...Sadece rahatlamak ve kısa anlıkta olsa unutmak için insanları şahit etmeden gizli gizli alkolda almaya başlamıştım...Ne yaptığımı bilmeyecek halde günlük işe giden ırgat gibi gidiyor ve geliyordum....Şirkette çalışan sayısı yaklaşık 30-40 kişi idi.Ve bunların görmemeleri ...bilmemeleri ,bu tartışmalara şahit olmamaları şirketin geleceği için önemli idi...

Lakin emin olmuşum...Ortağın ajanı olarak kullandığı birkaç değersiz orospu kılıklı, kızdığım her şeyi benden alıp nakletmekle görevlendirilmiş laf eşşekleri vardı...Aşırı bir huzursuzluk hali ve yoğun bir psikolojik baskı vardı...Çalışanların maaşları ve ssk primlerini İş bankasına yatırmaya gittim..Kafamın içini mengene ile sıkıyorlardı...Öylesine bunalmış haldeydim ki...Merhaba diyene ..Ne var lan..! diyecek haldeydim..Göğsümde bir noktada sanki çivi çakılırcasına bir sızı oluşmuştu...Bankadan çıkıp eczaneye girdim...Eczacı olan bayana bir ağrı kesici ver dedim...Şiddetli ağrı var...-Abi durumun sıkıntılı ambulans doktor falan bi şeyler söyledi...İlacı içtim çıktım..Belki 10-15 metre yürüdüm..Kafam karışmıştı...Düşüncelerim karmakarışık olmuştu...ne oluyor diye bakınıyordum...!Şiddetli bir terlemeye tutulmuş ve yere yığılmışım...Ne kadar süre sonra bir gayretle Hacıklık

caminin arkasına kadar yürüdüm..Daha dogrusu gitmeye çalıştım...Banka oturdum...Göğsümle beraker kolum ve çenem kopacak gibi ağrıyordu...Çok şiddetli susamıştım...Son bir gayretle Manav Mustafanın dükkanına girdim..Soguk bir su istedim..Suyu içtim ..Ve sonrası....????? Yok ..çünkü hatırlamıyorum...

Sadece tekerlekli bir sandalyede çok üşüdüğüm hissettim...Sonrası...? Bir masada uzanmış yatarken sag tarafımda bana bakan gülümseyen bir insanla gözgöze geldim...Bacagımdan bir şeyle uğraştığını zannediyorum...Gözgöze gelişimle birlikte”La ilahe illa ente subhaneke inni küntü minezzalimiyn” okumaya başladığımda o kişininde benimle okuduguna şahit oldum..Göğsüme sanki kocaman bir kaya düşmüş gibi oldu nefes alamıyordum...Ne oldu bilmiyorum...Burnuma yanık et kokusu gelmişti...

Kalbime düzenleme yapmaya çalışmışlar ama kalb damarım aortmudur neyse o devredışı...Alelacele ameliyat etmişler...Tabii bu arada belli bir süre öbür tarafın gümrüğünde beklemişim...Bu bekleyiş sırsında ise... Annem koşarak bana dogru yıldırım hızında geliyordu...Lakin bir anda kayboldu...Ben sessiz,ılık ve korku olmayan bir ortamda idim...Ne kadar zaman geçti bilemiyordum..gözümü açtım...başucumda bir kızcagız...içim yanıyor su istiyorum kızım su diyor...-veremem amca size su veremem diyordu...Sonrası yine yok...Birisine bana ne iş yaparsın diye sordu tv tamircisiyim dedim...gitti..

Başka birisine bana ailenden kimi istersin dediler...-Kızımı...Kızımı getirin dedim...Tabii kızım ,eşim ve çocuklarım geldiler...O anın mutluluğunu tarifim imkansız...

Bana söylemediler daha sonra anlatılanlar ise...benim ameliyattan sag çıkmamın neredeyse %10 olduğu idi...Ve bu % 10 unda neredeyse %8-9 luk kısmının ya bedensel ya zihinsel yada ikisinin bir arada sakat kalmam riskini taşıdığı bilgisi idi...Şükürler olsun ki..o % 1-2 lik şifayı tekrar nasip etti Rabbim...

Sürekli olarak göğsümden çelikten bir kuşak bağlıyordum...Aklımda yinede işi kurtarma düşünceleri matkap gibi zırlıtlar halinde rahatsızlık verse de...İlk 1 ayda tekrar şirkete gidip gelmeye ve fayda verirmiyim diye koşturmaya başlamıştım...Bu arada bana ortagımın kanser olduğunu söylediler... Çok üzüldüm....Hem de nasıl...:(E.Ü. Onkoloji bölümünde ilgili olan doktorla birebir görüşmek istedim..Bu fikri yusufla paylaştım...O da kırmadı gittik doktorla görüştük...Durumu izah etti...Dedik ki –Doktor maddiyatla ne yapılabilirse yapalım...Her ne pahasına olursa da sağlığını kurtarabilelim... -Zannetmiyorum ama Allahtan ümit kesilmez...Hastalık 4.evrede dedi...Ne demektir 4.evre..? Sonradan söylediler ki sondan bir önceki evre imiş....Tabii tarifi mümkünsüz üzüntü,moral bozukluğu ile ne yapabiliriz diye düşünüyorduk...Araştıyorduk...Şirkette mali sıkıntılar had safhada idi..KDV yatırılması gerekiyordu...Hemde 22.000 tl dediler...Her yol yok’a çıkıyordu...Bedelini şirkete ödediğim ve şahsi kullandığım aracımı 20.000 tl ye sattım ve muhasebeye verdim...Gidin kdv yi yatırın dedim.Tabii ben ameliyatlı ortagım kanser olunca şirkete sırtlanlar üşüşmüştü... kim çalışıyor kim oynuyor belli degildi...

Vay be bu ne hal idi...İnşallah düzeltiriz umuduyla devam etmeliydim...Maaşla çalıştırdığım “çaşıt” patron koltugunda sırtıyordu...Önce kendime sonra ortagiya sunturlu bir kahır çektim...Dünyanın bir sonu vardı...Ne idi bu hırs...Ne olacaktı ...Ah ulan ah...Elimizle yılanlar beslemişiz...Ortaga casusluk yapan orosbu ruhlu babayiğit o koltuga oturmayı da hak görüyor ve sırtıyordu...

Muhasebecimiz telefonla beni aradı ... -Abi ortagiya gelebilir misin..? Aklımda ipnelik olmadığı için –Hayırdır kardeşim Pazar günü hem de akşamın 8 inde ne olaki..? –Abi gelersen iyi olur dediler...Peki dedim...Oglumun arabası ile gittim...Muhasebeci ve ortagım ile selamlaştım...Ama sanki ortalık Tekir yaylası misali buz gibi idi...Ortagım –Abi bende olan hisseleri çalışanlara pay edeceğim ...! Demesi bende bir anda öfke patlaması yaşattı...- Şirket zarar etmezken kar halinde iken niye dağıtmadın kardeş dedim..Hepsi bu mu? Diye sordum...-Evet hepsi bu dedi...-Peki dedim kalktım ekmek yedik su içtik hakkını helal et...Bu dogru bir davranış değil dedim...Kapiya yöneldim...Muhasebeci arkadaşda hemen arkamdan geliyor olunca; -Hayırdır ne oluyor..? dedim. –Abi ortagin beni dün gece çağırdı.Benim şirket hisselerimi çalışanlara dağıtalım dedi...Bende abi ortagin 1 ay önce ölümünden döndü..Adam yatmadı çelik kuaklarla şirkete geliyor..Daha dün arabasını kdv yatırmak için sattı dedim...Bu ticari olarakta ,ortaklık olarakta etik olmaz dedim...Ve şirketin imza yetkisi ortagında o karar defterini onamadan karar alamayız dedim...Onsan sonra sana haber verdiler...-Yoksa..? – Yoksası yok abi haberin olmadan devrebilmenin yollarına bakılıyordu... - Peki öyleyse benim hisselerimi kayyuma devredelim olsun bitsin dedim...Yarın bu işle ilgili nasıl bir dilekçe ve işlemler yapılacaksa gereğini yapalım diyebilirdim...Sinirden ağlama tutmuştu...-Abi kayyuma devretme yazık olur ben konuşayım...Kendiler alsınlar....Tamam aktifleri ve pasifleri ile tüm alacak ve borçları ile alsınlar...Buradan ceketini alanındedim

Ertesi gün karar defteri ile birlikte şirket devri için gerekli olan her işlemleri yaptırıldı...Bir süre sonrada devrini yaptım...Allaha havale ettim...Rabbim hakkımda hayır eyle diye çok dua ettim...Hakkımı helal etme aşamasında daha sonra karar vereceğim dedim...Bir bakalım bu bizanslıların oyun sonuna....

Ortagımın sağlığı gittikçe kötüleşiyordu...Her şeye ragmen ziyaretini yapıyordum..Sağlık durumumun sıkıntılı olması bile beni durdurmaya yetmiyordu..Her gördüğümde üzüntümden kahroluyordum... Bir gün oglum arifle yine ziyaretine gittim...Tabii şirketin devri olmuş....değerli yegeni almıştı...Hastaneye ziyarete vardığımız koridorda vekapıd a 40 dk bekledik ve ortagi tam gaz tekerlekli sandalye ile asansörekaçıldılar...Çok sonrasında Ahmet Ay benimle orada olmasına ragmen,niye böyle yaptılar bildiğin bi şey varmı sorusun - hatırlıyamadım abi demişti...Neyse...!Tabii ben hasta halimle ziyarete gideceğim ve böylesine seviyesiz bir hareket göreceğim...Bende tamam dedim ..demek ki görüşmek istemiyorlar...

Tabii bu arada kalp ameliyatı olmam ,işin bu hale gelmesi beni psikolojik olarak aşırı sıkıntıya sokuyordu.Anksiyeti dedikleri sıkıntıyı yaşıyordum...Akşamdan sabaha kadar üç defa atlet değiştirmek artık sıradan birşey idi benim için...Kalp ilaçlarımın yanısıra resmen beni köşede sessizce oturtan depresyon,anksiyete yada adı her ne haltsa...ilaclarınıda kullanıyordum...

O gün gece sabaha kadar sayısını hatırlıyamıyacağım kadar “Küllü nefsi zaikatül mevt sümme ileyna turceun “okuttular....Oglum sabah bana dediki – Baba ortagin rahmete kavuşmuş...Tamam oglum beni götür.. dedim. Hastane morguna gittim.Çok üzülmüş haldeydim...Biraz sonra yılanacak dediler...Nefes alayım diye dışarı çıkacaktım

ki...-Ortağın küçük kızı ülkü(sana her türlü hakkım haram olsun..Yaşadığın her günün cehennem olsun.Kaderin kısmetin hep uğursuz olsun.Sende gün görmeden öl...imtihanın ecen olsun...)-Ağıza alınmayacak adi, kahpe ve şerefsizce küfürler ediyor...Sanki babasını ben öldürdüm...Ya da şirketi çalışanlara devretmeye ben kalkıştım...Bize öğretilen kadına kıza el kalkmaz...Bu fazlasını hak etmişti bile...Lakin babası ile yıllarca kader paylaşmıştım...Bana yakışmazdı...Evet o ahlaksızca davranışı ve pervasızlığı ona yakışıyordu ve onda şık duruyordu.Eğer o zaman onu mahkemeye taşısam ömrünce öğretmenlik hayali kurar dururdu...ÜLKÜ NE DEDİNSE BİLMUKABELE diyorum..Yine de cenaze namazına katılmalıydım...Önce kalp hastanesi götürdüler...Katılma baba...!-Olurmu katılmamak benim utanacağım hiçbir şey yok...Kahpeler ve yapanlar utansın dedim...Cenazesine katıldım...Mezarda defnine katıldım...Böyle olmamalıydı...

Daha sonra evime geldim..Gece sabaha kadar ortağımla aynı mezarda yattım....evet bu dosdoğru çünkü boğulacak gibi oluyor ve uyanıyordum...Dalınca yine aynı yerdeydim...Aradan bir yıl falan geçmişti...Baktım logar kapağı kız facebookunda;- O gün benim yaptıklarım benim sınavımdı...Sizin davranışlarınız sizin sınavınızdı...Seni Rabbil Alemiyne havale ettim...Doğrusu ; her aklımdan geçtiğinde seni ebedi cehenneminden çıkarmamasını diliyorum...Bana ettiğin küfürleri ömrünce doya doya yaşamadan ölme inşallah....

Bu kadar sıkıntı içinde Rabbime hamd etmekten uzak kalmadım...Her anına şükürler olsun..Ailem ,Halim kardeşim veNazen ablam ,oğlu Volkan yeğenim en sıkıntılı ve zor dönemlerde yanımda oldular...Tabii ki bunları unutmam mümkün olamaz..Son kareye kadar ebedi dostlarımdı...Bu arada canımı tereddüt etmeden koyacağım Hayri beğ...Sana da helal olsun..Bu kadar aymaz ve nankör olacağını hayal bile etmezdim...Benden önce tanırmıydın ki..? Ailesine biz ailece görüşelim diye teklifle gitmişsin...! Yazıklar olsun ..Ne diyeyim ...Senin kardeşliğinde maddi olarak söğüşleyebildiğin ölçüde imiş...Para bitti..Aşk bitti...Afferim sana..Geçmiş ve yapılanları inkar edebilmek yakışır sana...En çok senin yanında olmuşum...O zamanlar benim kızdıklarım küsmen bile senin ne mal olduğunu anlatırmış ...Amma...Ben anlamamışım...Sana vermeye çalıştığım destekleri ömründe insan olarak kimden almıştın da..? Anında satış yaptın...Bir şey denilmeye bile layık değilmişsin be birader...Ömrün laf eşekliği ile geçiyor...İnsanları menfaatlerin doğrultusunda kullandığın sürece muhteşem yağcılık düeti terennüm ediyormuşsun...Helal olsun sana...

Recep emmim bir lavgara demişki;Yusuf olmasaydı onlar üç sene evvel batmışlardı...Yuh sana recep emmi hiç şık olmamış bu söz...Yakışmamış...Gönlümdeki recep emmiyide mazinin derinliklerine ucuz adamlar statüsünde gömdüm gitti...Çünkü; Recep emmim ölen eşi ile kaza yaptığında bize olan açık hesap borcunu süresiz süre ile dondurup yeni bir hesap açarak kendini toplasın diye destek vermeye devam etmiştik....Bunu bile kendince yorumlayıp yalan ve iftira yolunu seçmesi onu silmeme yetti de arttı bile....Rahmetli ortagin; -Abi recep amcanın hesabını nasıl yapalım..? diye oturup sohbeti ile senin hakkında öyle bir karar almıştık...Ama sen değmezmişsin....Tabii değerli oğlunda...Sevgili Recep abi....

Nato Caddesinde olan işyerimizi kira bedeli konusunda terkettik... Örnekevler de olan ve batışımızın temeli olan iş yerine geldik...Keşke hiç o mahalleye gelmeseydik ve Nato da batsaydık...Ne kadar dost görünömlü modifiye olmuş nankör ve adi varsa tanımış oldum...Buradan şunu söylüyorum..Kahpeliğin bedeli vardır....

Sıranız geldikçe ödeyeceksiniz...

Ve 2008 tarihinde aramıza katılan esfeli safiline hakkımı hiçbir şekilde helal etmiyeceğim...

[alt_cizgi]

AHLAK ve KARAKTERİN ÜNİVERSİTE OKUMAKTA YERİ NERESİDİR...?

Bazen insanlıktan çıkararak aymazlık ve ahlaksızlığa müptela olmuş ahlaki müptezellerle muhatap olmak zorunda kalmak ve o aymaz renksiz karakter fahişelerinden küfür dinlemek ve cevap vermemenin acısı gerçekten çok zor.... Düşünün yıllarca okullarda sürtmüş bu tip cibilliyeti belirsiz cinsiyeti tek olan müptezeller meğer o kadar çoklarmış ki...

Öğretmen olmuş bir bayan....Logar ağızlı ve şeytanlaşmış nefis sahibi...Haysiyet ve etik yoksunu bir karakter yoksulu....

İçeride atasının ölüsü henüz yıkanmamış...Ve o cenazeye sağlığı sıkıntıdan had safhada gelen eski iş ortağı...Kendini zar zor taşıyor...By pass'ın verdiği halsizlik ve psikoloji ile, 20 yıl beraber çalıştığı insanın cenazesini yıkamaya gelmiş bir insan...Zamanın ve olayların ard arda sürüklediği yaşantıda olanlardan bir haber küfür abidesi...Şeytanın dünya ülküsü bu olsa gerek....

Geçmiş morgun ortasına babasını zemzemle yıkayacağını sanarak eski iş ortakları olan şahısa ağır küfürler....Hadi ettin küfürleri...köpekleştin...sana tek kelime cevap verilmemesinin anlamı çok açık...

NE DEDİNSE KATRİLYONLARCA İADE....

Ha bu arada merakında gitsin ...O amca en başta baban,hiçbirinize hakkını helal etmiyor...

Ve dileği ömrün boyunca pişmanlıkların ve iğrenç ahlakından kurtulamadan rezil yaşamandır...

YORULDUM YALANLARINIZDAN....

YORULDUM....

Evet yoruldum...Artık ebediyen dinlenmeyi o kadar çok istiyorum ki..İki yüzlülerden,menfaat putuna tapanlardan,yüzüne gülüp arkandan dedikodu yapanlardan, ucuz kardeşlik şovu yapanlardan,inandığı dini dünyaya satanlardan,hak etmediği mevkiye oturanlardan, iyilik adı altında ortalığı birbirine katanlardan, igrençliklerinden şerbet yapanlardan,hakk'a taptığını ifşa ederek hakk'ı satanlardan.....usandım....vallahi usandım...inanın Artık ebediyen dinlenmeyi o kadar çok istiyorum ki...İmanım reddetmiyor olmasa idi..Sizleri bu *oktan dünyanıza bırakıp gitmeyi o kadar çok istiyorum ki...Allahım sizleri islah etsin...Çalarsınız hak sayarsınız..Yalanlarınızı gerçek sayarsınız..En dogru ve mert sizlersiniz..Mazallah yalan,hırsızlık ve arsızlık sizden uzak haşa....Sütten çıkma ak kaşıklar sizi..Ne imişsiniz böyle...Evet sizlere inanmış ve o güzel dost!uklarınıza güvenmişim...
Lakin şimdi ne kadar ahmak olduğumu bana isbat ettiniz..Sizleri Alemlerin Rabbine havale ediyorum...En azından et ve kemikten büründüğünüz o bedenlere saygılı olur...Onurlu olmaya özen gösterebilirdiniz...Benim üzerimden kazandığınız ali menfaatileriniz tükenince nasılda kaçıştınız...Vayyyy güzel dost!ar vay...Hani günlük 2-3 defa telefon tacizinde bulunup ha! hatır soranlar...Bayramlarda niye gelediniz...Dogru ya götünüz sıkıştığında beni kullanma olanaklarınız tümüyle tükendi degilmi....Peki...Bu günlerin berzahıda var..Orada kendinizi nasıl savunursunuz bilemem ama hepinizden öğreniyorum...Yüzlerinizi görmek bir yana aklımdan geçtiğinizde bile...Haklarımı helal etmemi bekliyorsunuz ...Değilmi..? Siz istemeseniz bile helal ediyorum...Ama yaradan benim haklarımı size helal kılarımı..? onuda hatırlamaktan bile korktugunuz o yüce divanda ..Mizanda...göreceksiniz...Bunca ömür içinde insanların hayır ve güzellikler olmasını diledim...ugraştım...didindim...Ama artık hakk ettiğiniz gibi yaşarsınız inşallah

Mehmet TUTAR

Mümtaz Dost!arım

Maalesef böyle bir dünyada yaşadığıma hergün sövdüren çok değerli dost,arkadaş ve kardaşlarım var.Üstüne cila olsun diyedaşlarım var...Desem ki hiç yalan söylemezler...asla ihanet etmezler...hiç de döneğ değıller...sizi asla satmazlar desem....eminim yüzünüze bir gülümseme yayılacak...

hadi ordan .! diyeceksiniz..

Evet hadi ordan denilecek kadar mütevazı,sadık,edeb mihengi çevre olmuş...Altı kaval üstü şişhane bir güruh...Eger menfaatleri sizi gösteriyorsa her türlü numara onlara mübahtır...İşleri biterse tuvalet kağıdı yerine kullandığı hissini oluşturmak için kesinlikle utanmadan,haya etmeden sırtarak "hakkını helal et...! " derler...

Netice yaratılan bir kul ve insanız...Bir noktadan sonra patlıyor ve sunturlu bir kahır ediyorsunuz...Her türlü hakkı ye,çal, o değilmiş gibi çık ortalarda masum kulisi yap...Kimi kandırdınız...Rabbil Alemiynide kandırabildiniz mi..?

Oraya gelince tıssss...Bu alemleri ve kainat herşeyiyle yaratmaya muktedir olanRabbilAlemiyn...Hesabı eksik yada taraf tutarakmı yapacak bellediniz...?Zavallı olduğunu idrak edemeyecek kadar zavallısınız..

Bazen sohbetler edilir...İş gelir hakkaniyete dayanır.Bakarsınız ,dinlersiniz ve tek hakkaniyeti tanıyamayan galiba benim hissine kapılırsınız ya...İşte o hissi algılamanıza yardımcı olan çoook değerli yakınlar ..lepey bir destekte bulunurlar...

Hele de sizin sırtınızdan geçeceğı bir köprü varsa...Vay gele halinize...Sürekli nasılsın..?Yapacağım bi şeyler varmı..? vs... taciz edirsiniz...İstedığı tavizi koparttıysa ..yavaş yavaş ya da aniden aradaki köprü yıkılıverir...Yok siz yemediniz ve o tavizi vermedi iseniz...arkanızdan neler söyler ve neler uyduruverirler...

Sual eylersin ..Müslümanım der..Kitabını hiç açıp okudun mu? Yok ben arapça anlamam ki savunması tam karşınızda kale gibi durur...Israrcıdır...Tavizi yoktur...Be mübarek anlamadığın içeriğini algılamadığın din nasıl bir şeydir öyle..!

VEFA ağır bir elbisedir...Ancak ADAM olana yakışır...

İnsan olma ile adam olmak arasında ince görünen lakin çok kalın olarak hazmedilemeyen karakter olgusu var..Geçmiş dönemler de insanların çok daralıp bunaldığı zamanlarda fedakarlık ve adamlık yaptısın....! vay senin haline...Merhametinle yaptığın iyilikler senin ona yapman gerekli zorunluluklar olarak algılanacaktır...O dönemlerde seninle hemhal olduğunu ve mutluluğunu göstermeyen çalışan o güzel insanlar...! İlk fırsatta sana karşı elinin güçlendiğini hissettiği anlarda ,ummadığın fakat canının yanacağı ilk saldırı ve ısırtığı darbe olarak alacaksın...Çok şaşırıp;

Ben iyilik dışında bu insana bir harekette bulunmadım...Neden ? Böyle bir saldırı ve harekette bulundu düşüncesi ile bakabilirsin...Pespaye can dostu sandığın zat-ı menfaat piri'nin aslında bir iyilik imtihanı olduğunu anlamaya başlarsın...Elbette çok üzülürsün
Fakat üzölmek yerine mutlu olmalısın...

Çünkü bu bir insanlık ve adam olabilme sınavıdır...Ve o zat bedenen insan olmuş..! Karakter olarak adam! Olamamıştır...Her yaptığı fütursuzca ve ahlaksızca harekette ,güya kendine güven geldiğini sanacak kadar ahmak ve karaktersizdir...

Bu aşamadan sonra karşında bir zamanlar ömründen zaman ayırdığın hala zavallı ve artı olarak karakterden yemiş birilerini görmeye devam edersin...Artık bu saatten sonra saygı,seviye,sevgi attalara gitmiştir..

Ve sana düşen "O" zatı es sefili safilini görmemek..! duymamak...! tanımamaktır.

Çünkü bu imtihanın sahibi Yüce Rabbindir..Ve herşeyi gören ,duyandır...

Su içtiğin kuyu pisletilmez...

O kadar kendine ve ebedi yaşayacağına emin olmuş ki;

-Nasılsınız ?

Kelamına

-Kamera arkasına çekildim...Seyrediyorum..Ahaaahaaaa..Küçük dağları ben yarattım havası...

Yahu kardeş 70 yaşını görmüş bir insan havasından ziyade..!

Nefsinin sevk ve idare ettiği zavallı durumunda olmana rağmen bunu anlamaman,görmemen..

Hakikaten kendine yazık etmişsin.

Dünya sana kalsa da
sen dünyaya kalmayacaksın.

Vay be nasıl bir özgüven..!

Nasıl bir narsizmin içerisinde..

Ve farkında değilsin..

Yazık ki nefsin ilahlaştırmış seni..!

Kamera demişken bende ilave edeyim.Inanırsın inanmazsın o senin mesele ...Lakin bütün canlıların ömürleri kaydedilir..

Ve ölüm anında görülmüş olan hesabıda dürülüp hak ettiği eline tutuşturulur.

Hiç kimse yaşarken kamera ardında olamaz...

Çünkü imtihan edilmek üzere yaratılıp, ömrüne imtihan malzemeleri verilir..!Ve onun ömrüne; hesabı olacak insanlarda dahil edilir..

O kullara hak,hukuk,adalet ve edeb içinde muamele edebilen nefisler , imtihanda başarılı sayılacaklar..

Aksi davranışlarda ise Rabbimizin aşikar ve defaaten ilan ettiği cehenneme sevkedileceklerdir....

Din ne demektir..?

Onu dahi algılayamadan ,kendine çeşitli rütbe ya da iltifat hali üretmek için koşa koşa ümre derdine düşersin..!

Dua ile Nedamet duyup Allah'a yakarmak ve sığınmaktır DİN...

Lakin bir kibir deryasına kapılmış,öyle bir gerilmiş ki nefsi...Hak yitire..Ne sözünden söz olur..Ne de hayrından köz olur...

Kibirli insanlar, kendilerini taparcasına sevdikleri halde kadar başkalarını da hakir görürler.

Kendini beğenmişlik, aşırı gurur ve kendine gereğinden fazla kıymet vermektir.

Ve hatta kibire tapanlar, sadece üstün oldukları için, başkalarının da kendilerini üstte tuttuğuna inanır.Kişilikleri aşırı gurur ve kibirden oluşur

Neyse ki Kainatı Yaratan Allah var..Çok şükür ki..!Ona hesap var...

Dilerim ki; o secde de dersinki

-Ya Rabb ben insanlara kibr ile yaklaşıyorum..Ya Rabb beni affet...Magfiret et..

Nedameti duymanı umuyorum...Hoş Rabbimiz Kulun kulla olan haklarını affetmeyeceğini..!

Mahkemei Kübrada hesap görüleceğini beyan etmişken..

Benim yazım ve sözlerimde hoş gelmeyecektir...

Bizde de herkese hak ettiği cevabı verecek kadar laf ve yürek illaki var..

Lakin verilen terbiyede su içtiğin kuyu ve aş yediğin kaba pislenmez...!

Her zaman dediğim yine aynı..

Herkes hakkımı hak ettiği kadar helal ediyorum..

Dünyada ebedi olmayacaksınız.

Hani milletin kullandığı bir söz vardır ya...
Dert insanı yokluğa götüren rahvan ata benzer derler...
Gerçektir..
Yeter ki dert yüküne talip olma...
Alır seni sıkıntidan , sıkıntılara atar...
Hem ne diye dert edersin be adem oğlu
Hz Ademin ceza çekmesi için gönderildiği yer değil mi dünya..?
Peki..!
Neyin iddiasındasınız..?
Hakikaten yarın diye bir zaman dilimi var mı..?
Elbette bunların cevabı oldukça muğlak ve çekinceli...
O vakit insan olduğumuzu daima hafızamızda tutmak zorundayız..!
Nedir kilolarca altın,kasalar dolusu para biriktirme merakı..?
Hadi biriktirdin..!
Mezarda geçer akçe değil o nesnelere bunları artık idrak edin..
Nedir o dünyalık güce kavuşmanın hali..!
Allah muhafaza dünya ve dünyalığı ilah edinmiş gibi...
Yaradan Allaha
Hesap var..!
Hesap
Hani infak edin emri var ya
Anlamamış gibi davranılan ayetler ...
Sanki infak edermiş gibi zekatı tartışmak..
Kimi eşini,kimi variyetini,kimi ilmini dünyası yapmış..
Halbuki bir afet,bir savaş,bir salgın her an tepesinde kılıç gibi insanın...
Fakat ne hakk çalmaktan, ne de hakk etmediğini almaktan vaz geçmiyor insan...
Ve ömrünün beklemediği bir anında vaad edilen sürprizi yaşıyor...
Ya tadili mümkün olmayan bir sağlık sorunu
Ya başka türlü kayıplar..
En acısı ise farkına varamadığı hayattan
Farkına varamadan kopmak...
Ölüm...
Bedenin toprağa defni aşamasında vasat bir tören ve seramoni...
Birkaç zaman sevenlerinin acı yaşaması...
Ve zaman içerisinde unutulmak...
Tabii
bence olanını yazdım...
Elbette en iyisini nefsiniz bilir..
Hesabı ise şahsınıza ait olacaktır...

Mehmet TUTAR 30-01-2020

Bıktım Alayınızın Riyalarından

Ben otuz iki senemi tavizsiz önünüze sererken ne hayallere dalardım...
Ama ne hayaller...
Ellerinize sağlık...
Güç birliği ve kıvrak oyunculuklarla sıçtınız emeklere
Mukabeleniz muhteşem...
Ben bir şey söyleyemiyorum sizlere...
Zamanı gelince eyvah diyeceksiniz...
O gün sizinle olmamayı diliyorum...
Bu çok taptığınız rahatınız ve klas'ınız uğruna tuzağına düştüğünüz dünya ile baş başa kalın
Rabbime yalvarıyorum...
İhsan etsin ömrümü çok kısa kılsın...
Evet tam otuz iki yılını adadım...
Kendime herhangi bir eşya almadan sizlere ne alabilirim diye düşünmediğim bir zaman yok...Artık yorulduğum...
Her şeyinizden...
Ben tahsil yapıp okuyamadım...
Evet bir üniversite diplomam yok...
Kendinizce haklısınız...
Lakin o okulları okumanızı finanse etmek için almadığım risk kalmadı....
Yine de yaranamamışım...

Karnınızın ağrısı geçtiğinde benden bir daha asla ama asla fayda bulamayacaksınız...
Adam olabilir ve anlayabilirseniz "Ata ile alay babında konuşamazsınız"
Saygısız taşa kış silerler...
Ne demek xxxx nin karnı ağrımış...
Tepki sert gelince aaaaaa ben şaka yapmıştım....Üüüüüüü...
He inceden bir ağlak senaryo ve de ustaca şovla masumiyet seramonisi..

Bakın insan yaşlandığında yakını görmesi sıkıntıya giriyor..
Amma uzaktan ne çirkeflikler oluyorsa görüyor...
Bu yazıyı yazmak için çok düşündüm...
Kıvrın..
Çevirin...
Kulislere girin...
Umurumdan ve umudumdan çıktınız...
Serdiğiniz mindere oturmadan dünya imtihanı bitmiyor...
Bunu bilin isterim..
Kahretmiyorum...
Asla beddua etmiyorum...
Tüm haklarımı helal ediyorum
Fakat bu günden sonra asla AF ETMİYORUM...
K I R D I N I Z
Y A P I Ş T I R A M A Z S I N I Z

17 Temmuz 2020
32 yıllık erzak eşeginiz....

Vasiyetim ola

Biliyorum ki bedenim beni bir gün terk edicek.

O vakit lütfen;

Asla tanıdık kimse yıkamasın beni.

Bana dokunan kişi cenazemi yıkayan gassal olsun.

Bu ömrümün yangınına sebep olanları cenaze namazımı kılmayı bırak, mahalleme dahi almasınlar.

Kıyafetlerimi ihtiyaç sahiplerine verin. Mezar taşıma da sadece doğum ve ölüm tarihimi yazın.

Yaşarken gülmeme gıcık olanlar, arkamdan boşa ağlamayın.

Riyakarlığınız ortaya çıkar...Zaten rezilsiniz de ortaya aşikar olursunuz...

Hakkım hak eden herkese helaldir.

Hakkımı çalıp gasp edenlere ise söyleyeceğim net ;

bu dünyada sağlık ve huzur size uzak kalsın...

Ruzi mahşerde sıra bana gelince varsa , o imanınıza talip olacağım...

Gömüldükten sonra sadece amelim kalsın yanımda...Herkes mutlu olduğu yere gitsin...

Hiçbir şekilde adıma perşembe, 40.gün adı altında yemek vs verilmesin...Herkes kendi adına sadaka veya ikram verebilir...Borçlarım çok olursa arabamı satıp borçlarıma dağıtsınlar...Artarsa üniversitelerde okumaya çalışan evlatlara az da olsa burs adı altında yardım etsinler...

Başka hiç bir şey istemiyorum.

Olmadı aklınıza gelirse, bir gün pişmanlığınızı alıp gelmek isterseniz mezarıma...Sadece 3 ihlas 1 fatiha getirin.

Başkada bişey beklemiyorum...